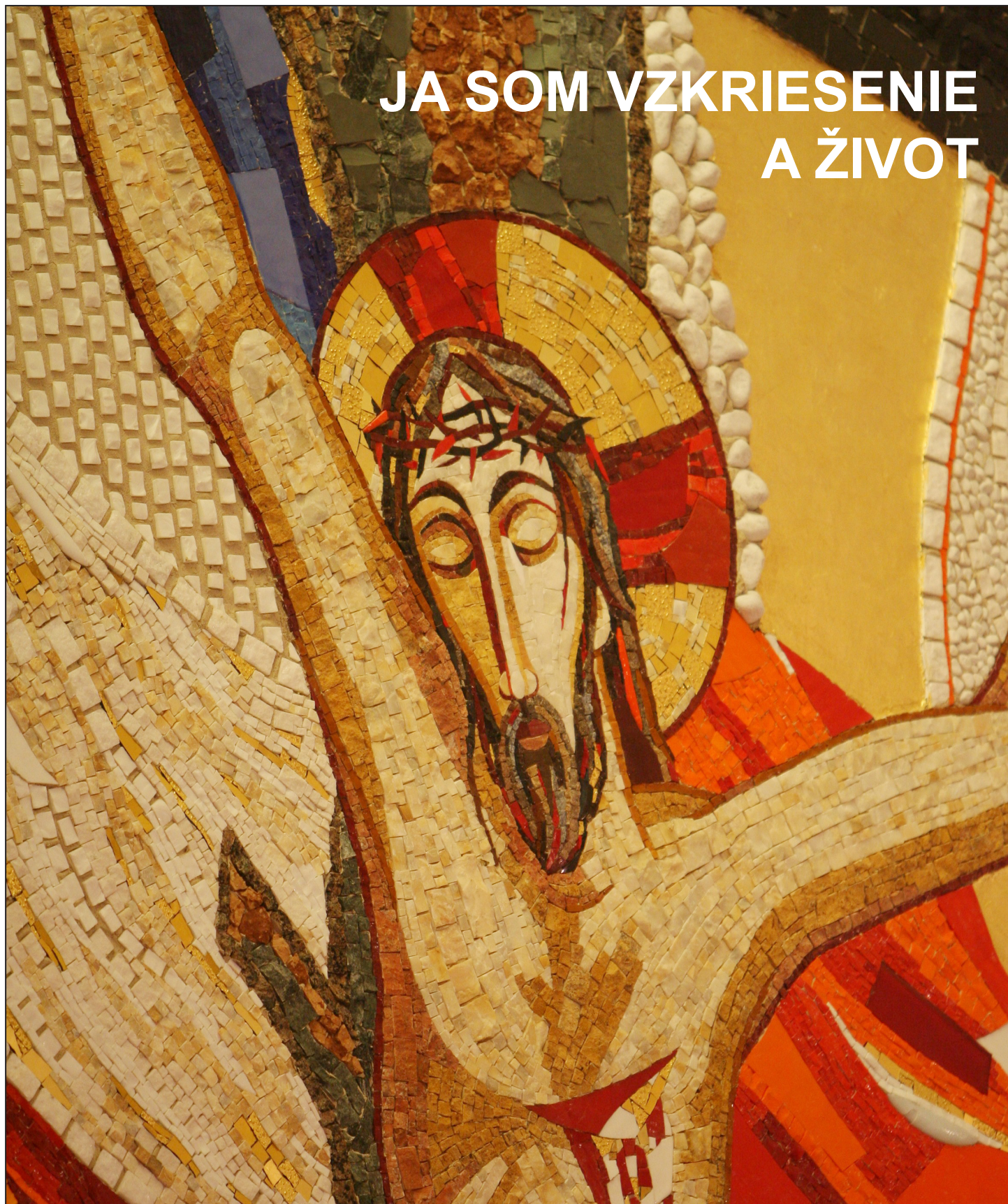

Život Cirkvi

Ročník 20

13-14/2013

JA SOM VZKRIESENIE
A ŽIVOT

Príhovor kardinála Jozefa Tomka: Od Benedikta k Františkovi

Vatikán 1. apríla (RV) - „Žijem v Ríme už od konca druhej svetovej vojny, keď ma môj košický biskup Čársky poslal pokračovať v štúdiách a kde som potom ostal vykonávať svoju službu. Zažil som tu veľkých pápežov, počnúc Piom XII., po ktorom nastúpil takzvaný „dobrý pápež“ Ján XXIII., po ňom jemný Pavol VI., nato nakrátko Ján Pavol I. a na dlhé roky dnes už blahoslavený Ján Pavol II., po ňom osem rokov pôsobil Benedikt XVI., kardinál Joseph Ratzinger. Teda spolu šesť pápežov, ktorí už vošli do dejín Katolíckej cirkvi, ba aj ľudstva. V posledných storočiach Boh obdaril svet i kresťanov vynikajúcimi osobnosťami na Petrovom stolci. Nie vždy v histórii to bolo tak, preto musíme byť vďační Bohu za nich.

Dňa 11. februára mali kardináli schôdzku čiže „konzistórium“ s pápežom Benediktom XVI. Hlasovali sme o budúcej kanonizácii niektorých kandidátov na oltár. Čakali sme, že Svätý Otec už zakončí zasadanie, ale on nám zrazu oznámil, že sa mieni na konci februára vzdať svojej služby na čele Katolíckej cirkvi. Naše prekvapenie bolo veľké, lebo –ako to povedal dekan kardinálskeho zboru Angelo Sodano - správa prišla ako hrom z jasného neba. Nikto ju nečakal, hoci sme všetci videli, že v poslednej dobe Benedikt XVI. zoslabol a nevyzeral dobre. Rozišli sme sa so smútkom a s otázkou, ktorú sme počuli pri každej zmene na Petrovom stolci: Kto nahradí takého pápeža?

Zvesť o zrieknutí z pápežského úradu bola naozaj nepredvídaná. Znalci cirkevných dejín išli hľadať podobný prípad hlboko do minulosti. Našli ho až v prípade Celestína V., ktorý sa po niekoľkých mesiacoch roku 1294 vzdal a utiahol sa do kláštora pri Sulmone, ktorý som pred niekoľkými rokmi navštívil. Pred ním sa spomína v rokoch 231-235 rímsky biskup Ponzian, ktorý sa v treťom mesiaci vzdal svojho úradu, keď ho cisár odsúdil na doživotnú nútenú prácu do baní v Sardínii, aby jeho ovečky neostali bez pastiera. V trinástom storočí cirkevní právnici učili, že pápež má právo vzdať sa a uvádzali šesť rôznych príčin, medzi ktorými spomínali telesnú a duchovnú neschopnosť. Ako je známe, katolícki biskupi sa aj dnes môžu vzdať svojho úradu. Podľa kánonu 402, diecézny biskup má predložiť zrieknutie sa svojho úradu pápežovi, keď dovŕši sedemdesiatpäť rokov a kánon ho dôrazne vyzýva predložiť také zrieknutie sa, keď sa stane pre chorobu alebo pre inú vážnu príčinu „menej schopným“ vykonávať svoj úrad. Benedikt XVI. ako rímsky biskup a hlava Katolíckej cirkvi sledoval toto pravidlo, keď sa na konzistóriu kardinálov vzdal. Pokračoval však vo svojej službe až do posledného termínu a ešte v tých dňoch prijal trojčlennú komisiu kardinálov, ktorej som bol aj ja členom, na pracovnej audiencii.

Ústredná správa Cirkvi však pokračovala aj po odchode pápeža z úradu do letného sídla v Castel Gandolfe. Začali sa prípravy na voľbu nového pápeža, ktorú – ako je známe - v konkláve vykonávajú kardináli z celého sveta, ktorí nedovŕšili osemdesiat rokov. Medzi tým sa všetci kardináli, voliči aj nevoliči, schádzajú na takzvané „kongregácie“. Sú to porady o stave Cirkvi vo svete a o vlastnostiach, ktoré sú potrebné u nového Petrovho nástupcu,

hlavy Cirkvi. Tieto schôdze trvali od 5. do 11. marca a boli veľmi bohaté a zaujímavé pre všetkých prítomných. Medzitým došli už aj poslední kardináli voliči. Po spoločnej omši v bazilike sv. Petra sa zišli v slávnej Sixtínskej kaplnke, aby v „konkláve“ splnili svoju dôležitú úlohu. Celá Cirkev sa modlila, aby zvolili dobrého pastiera. Hlavný pápežský ceremonár Mons. Guido Marini zavrel dvere Sixtínskej kaplnky, kde pod pohľadom Ježiša Krista a jeho Matky na obraze Posledného súdu ostali otcovia kardináli. Ich diskusia a hlasovanie sú prísne dôverné, čo im zaručuje aj slobodu rozhodovania.

Prvé zasadanie v konkláve prinieslo, ako sa čakalo, čierny dym ako znak neúspešnej voľby. Je len prirodzené, že tam sa prednesú ešte len prvé návrhy. Na druhý deň dym dopoludnia bol ešte čierny. Ale už v podvečer sa objavil jasne viditeľný biely dym a na hlavnom okne baziliky protodiakon kardinál Tauran oznámil zástupu ľudí, ktorý napriek mrholeniu naplnil námestie a ulicu až takmer k anjelskému hradu: „Habemus Papam!“ aj s menom argentínskeho kardinála Jorge Bergoglio, ktorý si ako pápež zvolil meno František. Museli sme ešte hodinu čakať, kým sa zvolený hlavný pastier Cirkvi obliekol, prešiel zo Sixtínskej kaplnky do hlavného okna v sále Požehnaní na priečelí baziliky sv. Petra, aby pozdravil a požehnal jasajúci zástup na námestí a vo svete.

Takého sme ho videli všetci na obrazkách: jednoduchého, priameho, srdečného biskupa, citlivého na ľudské priateľstvo a na chudobných ľudí. V ten večer si už získal všetkých prítomných na námestí, na širokej ulici via della Conciliazione i pri obrazkách.

V sobotu 23. marca letel vrtuľníkom do Castel Gandolfa pozdraviť svojho predchodcu Benedikta XVI. Ich zvitanie bolo obrazom úprimnej bratskej lásky a vzájomného priateľstva, ktoré viaže pápeža Františka a emeritného pápeža Benedikta XVI. Bolo to prvé stretnutie dvoch žijúcich pápežov v dejinách zachytené na fotografii a na obrazkách, ale prekvapilo a dojalo aj svojou srdečnosťou. Na Kvetnú nedeľu slávil pápež František Eucharistiu spojenú s procesiou s palmami a ratolesťami na nabitom svätopeterskom námestí. Na konci sa previezol autom pomedzi obrovský zástup veriacich, najmä mladých, ba vyšiel aj z auta, aby pozdravil svojich argentínskych známych. Zároveň prisľúbil účasť na Svetových dňoch mládeže v Rio de Janeiro a pozval ta mladých.

Nový pápež má ľudový štýl aj v kázňach. Z doterajších homílii si tunajší novinári už všimli slová a skutočnosti, ktoré ohlasuje. Opiera sa o liturgické čítania a zhrnie ich do troch bodov, má teda svoj „slovník“. Tak napríklad na Kvetnú nedeľu to boli tri ako by heslá: radosť - kríž - mláď, inokedy to boli: nádej – cesta – dobrota – nezištnosť - vzájomný rešpekt a milý prístup k ľuďom - večnosť, ale predovšetkým Ježiš Kristus ako cesta, pravda a život. Tieto ideály stelesňuje svojou postavou, vierou a rečou. To ľudí priťahuje. Rimania ho ihneď prijali srdcom ako svojho biskupa a otca. Po blahoslavenom Jánovi Pavlovi II., pápežovi so slovanským srdcom, a po Benediktovi XVI. s bavorským srdcom máme teda Františka, pápeža s juhoamerickým srdcom. **Kardinál Jozef Tomko**

Pápež František slávil slávnostnú svätú omšu Kvetnej nedele

Vatikán 24. marca (RV) - Svätopeterské námestie bolo dejiskom liturgie Kvetnej nedele, ktorú slávil Svätý Otec František za účasti viac než 200-tisíc ľudí. Snáď po prvýkrát ukázalo svoju prívetivú jarnú tvár aj počasie.

Námestie dýchalo zeleňou olivových a palmových ratolestí, ktoré boli tento rok privezené z oblasti Puglie. Liturgia sa začala pri obelisku, kde František požehnal ratolesti. Potom sa presunul k oltáru, kde pokračovala liturgia. Pri slávení bol použitý latinský text Rímskeho misálu.

Začiatok Veľkého týždňa a zároveň Dňa mládeže, ktorý pripadá na Kvetnú nedeľu, boli hlavnými témami homílie Svätého Otca, ktorý ich zhrnul do troch slov: radosť, kríž a mladá.

Ježiš vstupuje do Jeruzalema. Na slávnosť ho sprevádza zástup učeníkov, rozprestierajú pred ním plášte, hovorí sa o zázrakoch, ktoré vykonal a počuť volanie na slávu: „Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach“ (Lk 19,38). Zástup, slávnosť, volanie na slávu, požehnanie, pokoj. Ovzdušie je plné radosti. Ježiš prebudil v srdciach mnohých veľké nádeje, predovšetkým u ľudí ponížených, jednoduchých, chudobných, zabudnutých, v tých, ktorí v očiach sveta nič neznamenajú. Vedel pochopiť ľudské trápenie, ukázal tvár milosrdného Boha, sklonil sa, aby uzdravil telo aj dušu. Toto je Ježiš. Toto je jeho srdce, ktoré hľadá na nás všetkých, ktoré hľadá na naše choroby a naše hriechy. Ježišova láska je veľká. Takýmto spôsobom vstupuje do Jeruzalema: s láskou hľadá na všetkých nás.

Je to pekná scéna, plná svetla, svetla Ježišovej lásky, jeho srdca, scéna radosti a oslavy.

Na začiatku svätej omše sme opakovali to isté. Mávali sme palmovými listami. Aj my sme prijali Ježiša; aj my sme prejavili radosť z toho, že ho môžeme sprevádzať a poznať zblízka, prítomného v nás a medzi nami ako priateľa, brata, ale aj ako kráľa; ako toho, ktorý je žiariacim majákom nášho života. Ježiš je Boh, znížil sa však, aby kráčal spolu s nami. Je našim priateľom, našim bratom. On nás osvecuje na našej púti. Takýmto spôsobom sme ho dnes aj prijali. Tu je prvé slovo, o ktorom vám chcem rozprávať: radosť! Nikdy nebuďte smutnými mužmi a ženami: kresťan takým nikdy nemôže byť! Nikdy sa nenechajte znechutiť! Naša radosť sa nerodí z toho, že vlastnime mnoho vecí, ale rodí sa zo skutočného stretnutia sa s Osobou, s Ježišom, ktorý je uprostred nás. Rodí sa z poznania, že s ním nikdy nie sme sami, ani v ťažkých chvíľach, aj keď na ceste životom stretávame problémy a prekážky, ktoré sa zdajú byť neprekonateľnými

– a tých je naozaj veľa! V takejto chvíli prichádza nepriateľ, prichádza diabol, ktorý sa často vydáva za anjela a zákerne sa nám prihovára. Nepočúvajte ho! Nasledujme Ježiša! Sprevádzame a nasledujeme Ježiša, ale predovšetkým vieme, že on sprevádza

nás a nesie nás na svojich pleciach. Na tomto stojí naša radosť, naša nádej, ktoré musíme priniesť aj do tohto nášho sveta. Prosím vás, nenechajte si ukradnúť nádej! Nenechajte si ukradnúť nádej! Tú nádej, ktorú nám dáva Ježiš.

Prečo Ježiš vstupuje do Jeruzalema, alebo ešte lepšie: ako Ježiš vstupuje do Jeru-

zalema? Zástup mu prevoláva na slávu ako kráľovi. Nebráni sa tomu a neutišuje ich (porov. Lk 19,39-40). Avšak, akým typom kráľa je Ježiš? Pozrime sa naňho: Sedí na osliatku, nemá vedľa seba služobníctvo, ktoré by ho sprevádzalo a ani nie je obkolesený vojskom, ktoré je symbolom moci. Tí, ktorí ho sprevádzajú sú ľudia pokorní a jednoduchí, tí, ktorí dokážu v Ježišovi vidieť niečo viac, majú zmysel pre vieru a hovoria: „Toto je Spasiteľ“. Ježiš nevstupuje do Svätého mesta, aby prijal honory, ktoré prináležia pozemským kráľom, takým, čo majú moc a vládu. Vstupuje, aby bol bičovaný, urážaný a zhanobený, ako to predpovedal Izaiáš v dnešnom prvom čítaní (porov. Iz 50,6). Vstupuje, aby mu dali trňovú korunu, trstinu do ruky, šarlátový plášť a jeho kráľovský pôvod bude predmetom posmechu. Vstupuje, aby vyšiel na Kalváriu nesúc drevo. Tu prichádza na rad druhé slovo: Kríž. Ježiš vstupuje do Jeruzalema, aby zomrel na kríži. Presne z tohto vyžaruje jeho kráľovský pôvod podľa Boha. Jeho kráľovským trónom je drevo kríža! Spomínam si na to, čo povedal Benedikt XVI. kardinálom: „Ste kniežatami, ale ukrižovaného Kráľa. Toto je Ježišov trón“. Ježiš berie na seba... Prečo kríž? Pretože Ježiš berie na seba zlo sveta, špinu a hriech sveta, rovnako aj náš hriech a zmýva ho svojou krvou, milosrdenstvom a Božou láskou. Pozrime sa okolo seba: Koľko zranení prináša zlo ľudstvu! Vojny, násilnosti, ekonomické konflikty, ktoré zasahujú tých najslabších, smäd po peniazoch, ktoré si neskôr nik nemôže vziať zo sebou, musí ich nechať. Moja stará mama hovorila nám deťom: pohrebné oblečenie nemá vrecká. Láska k peniazom, moci, korupcia, rozdelenie, zločiny proti ľudskému životu a proti stvorenstvu! Rovnako – každý z nás to vie a pozná – naše osobné hriechy: zanedbanie lásky a rešpektu voči Bohu, voči bližnému a voči celému stvoreniu. Ježiš na kríži pociťuje celú ťarchu zla, ale silou Božej lásky nad ním víťazí a svojim zmŕtvychvstaním ho poráža. Toto je to dobro, ktoré pre nás všetkých koná Ježiš na tróne kríža.

Objatie Kristovho kríža s láskou neprivádza k smútku, ale k radosti, k radosti z toho, že sme spasení, privádza nás k tomu, že aspoň trochu budeme konať to, čo urobil on v deň svojej smrti.

Dnes je na tomto Námestí veľa mladých. Už 28 rokov je Kvetná nedeľa Dňom mladých. A tu je tretie slovo: mladí! Draží mladí, videl som vás v procesii, keď ste vstupovali. Predstavujem si vás ako oslavujete okolo Ježiša, mávajúc olivovými ratolesťami. Predstavujem si vás ako kričíte jeho meno a vyjadrujete svoju radosť, že ste s ním! Vám patrí dôležité miesto pri oslave viery! Vy nám prinášate radosť z viery a hovoríte nám, že vždy máme prežívať vieru s mladým srdcom, vždy s mladým srdcom či v šesťdesiatke alebo osemdesiatke! S Kristom srdce nikdy nezostarne! Všetci to vieme a vy to dobre viete, že Kráľ, ktorého nasledujeme a ktorý nás všetkých sprevádza, je veľmi výnimočný: je to Kráľ, ktorý miluje až na kríž a učí nás, aby sme slúžili a milovali. Nehanbite sa za svoj kríž! Naopak, objímte ho, pretože ste pochopili, že v sebadarovaní, opakujem v sebadarovaní a vyjdení zo seba samých, sa nachádza pravá radosť a že Boh zvíťazil nad zlom láskou. Vy nesiete putujúci Kríž po všetkých kontinentoch a po uliciach sveta! Nosíte ho, odpovedajúc na Ježišovo pozvanie «Chodte a získavajte učeníkov zo všetkých národov» (porov. Mt 28,19), čo je aj témou tohtoročných Svetových dní mládeže. Nosíte ho, aby ste všetkým povedali, že na kríži Ježiš zbúral múr nepriateľstva, ktorý oddeľoval ľudí a národy a priniesol zmierenie a pokoj. Milí priatelia, aj ja idem na cestu spolu s vami po stopách blahoslaveného Jána Pavla II. a Benedikta XVI. Už sme blízko nasledujúcej etape tejto veľkej púte Kristovho kríža. Už sa teším na júl v Riu de Janeiro! Dohodol som si s vami schôdzku v tomto veľkom brazílskom meste! Dobré sa na ňu pripravte. Predovšetkým duchovne vo svojich komunitách, aby sa toto stretnutie stalo znamením viery pre celý svet. Mladí musia povedať svetu: „Je dobré nasledovať Ježiša; je dobré ísť s Ježišom; Ježišovo poslanstvo je dobré; oplatí sa vyjsť zo seba samých, z periférie sveta a existencie, aby sme priniesli Ježiša!“ Zapamätajte si tri slová: radosť, kríž, mladí.

Prosme o príhovor Pannu Máriu. Ona nás učí radosti zo stretnutia s Kristom, láske, s akou máme hľadieť na neho stojac pod krížom, entuziazmu mladého srdca, s ktorým ho máme nasledovať počas tohto Veľkého týždňa a v celom našom živote. Nech sa tak stane!

Po svätej omši sa Svätý Otec obrátil k prítomným so slovami príhovoru pred modlitbou Anjel Pána:

„Draží bratia a sestry, na záver dnešnej slávnosti prosme o príhovor Pannu Máriu, aby nás sprevádzala počas celého Veľkého týždňa. Ona, ktorá s vierou nasledovala svojho syna až na Kalváriu, nech nám pomôže kráčať za ním, nesúc s úprimnosťou a láskou jeho kríž, aby sme dosiahli Veľkonočnú radosť. Nech

Sedembolestná zvlášť ochraňuje toho, kto prežíva ťažké chvíle. Osobitne si spomeňme na ľudí, ktorí trpia na tuberkulózu, pretože dnes je Svetový deň boja proti tejto chorobe. Pannu Máriu zverujem osobitne vás drahí mladí a vašu prípravu na Rio de Janeiro. V júli v Riu: Duchovne si pripravte srdce! Šťastné putovanie všetkým!“

Potom František v siedmich jazykoch poprial šťastnú cestu všetkým, ktorí sa chytajú na Svetové dni mládeže do Ria, a po spoločnej modlitbe Anjel Pána všetkým požehnal. Potom Svätý Otec v pripravenom aute prechádzal úplne zaplnené Námestie sv. Petra a viackrát nechal zastaviť, aby zostúpili dolu a pozdravil prítomných osobne, zvlášť deti, chorých, nemožných a ich blízkych.

RV SK, RV CZ, P. Jozef Šofranko SJ

Svätý Otec František adresoval blahoželanie židovskej komunite k Veľkej noci

Vatikán 25. marca (RV) - Vatikánsky sekretariát zaslal list podpísaný Františkom vrchnému rabínovi židovskej komunity v Ríme. Svätý Otec adresoval blahoželanie k židovskej Veľkej noci - Pesachu celej rímskej komunite. V liste píše: „Všemohúci, ktorý oslobodil svoj ľud z egyptského otroctva, aby ho dovedol do Zasľúbenej zeme, nech vás aj naďalej oslobodzuje od všetkého zla a sprevádza svojim požehnaním. Prosím vás, aby ste sa za mňa modlili, zatiaľ čo ja vás uistujem o svojich modlitbách za vás, s dôverou, že sa prehĺbia putá vzájomnej úcty a priateľstva.“ Vrchný rabín Riccardo Di Segni prijal s radosťou blahoželanie pápeža a rovnako mu zablagoževal ku kresťanskej Veľkej noci. **-mf-**

Vatikánska televízia natočila dokumentárny film „Pápež František“

Vatikán 27. marca (RV) - V Tlačovom stredisku Svätej stolice prebehla prezentácia dokumentárneho filmu „Pápež František“, ktorý natočila Vatikánska televízia. Zachytáva najdôležitejšie momenty záveru minulého pontifikátu a začiatku nového - od abdikácie Benedikta XVI. až po stretnutie dvoch pápežov v Castel Gandolfo minulú sobotu. Dokument vyjde 2. apríla ako príloha k talianskemu deníku Corriere della Sera. **RV CZ**

Stretnutie Svätého Otca Františka s Benediktom XVI.

Castel Gandolfo 23. marca (RV) - Stretnutie dvoch pápežov v Castel Gandolfe píše dejiny - takými to titulkami uviedli informačné prostriedky návštevu Svätého Otca Františka u Benedikta XVI. Do letnej rezidencie na brehu Albánskeho jazera odletel v sobotu František sprevádzaný Mons. Becciom, Mons. Sapienzom a Mons. Alfredom Xuerebom. Benedikt XVI. ho očakával s biskupom Albana Mons. Marcellom Semerarom a Saveriom Petrillom, riaditeľom pápežskej rezidencie.

„Vrtuľník pristál okolo štvrt' na jednu a auto s emeritným pápežom sa priblížilo k pristávacej ploche. Ako František vystúpil, Benedikt XVI. k nemu pristúpil a objali sa spolu. Potom nastúpili do auta - František si sadol vpravo, teda na miesto vyhradené pápežovi, Benedikt XVI. naľavo. V aute bol ešte Mons. Gänswein, prefekt Pápežského domu. Po príjazde do Apoštolského paláca sa ihneď odobrali do kaplnky k modlitbe. Emeritný pápež chcel Františkovi ponúknuť čestné miesto, ale ten povedal - „Sme bratia“. Trval na tom, aby si pokľakli v rovnakej lavici.

Po krátkej modlitbe sa odobrali do súkromnej knižnice. Ide o miestnosť, v ktorej zvyčajne pápež prijíma dôležitých hostí. Rozhovor oboch cirkevných predstaviteľov trval zhruba 45 minút. Pápež František daroval emeritnému pápežovi mariánsku ikonu nazývanú „Panna Mária Pokory“, pričom vysvetlil, že ide o dar za veľký príklad pokory Benedikta XVI. počas jeho pontifikátu. Stretnutie prebehlo vo veľmi bratskom duchu, pápeži hovorili

spolu po taliansky. Nasledoval obed spolu s oboimi sekretármi. Jedinou úplne súkromnou časťou stretnutia bol rozhovor v knižnici,“ opisuje hovorca Svätej stolice P. Federico Lombardi.

Joseph Ratzinger a Jorge Maria Bergoglio sa poznajú veľmi dobre už niekoľko rokov, každý z nich tiež čítal spisy druhého. Za posledných osem rokov sa stretli pri rôznych príležitostiach, či už vo Vatikáne, alebo v Latinskej Amerike (Brazília, Aparecida). Od nástupu na Petrov stolec pápež František viackrát vyjadril svojmu predchodcovi úctu a vďaku a ocenil jeho pontifikát - začínajúc prvým pozdravom z lodžie Vatikánskej baziliky a končiac piatkovou zmienkou o „diktaťure relativizmu“. František už dvakrát s Benediktom XVI. hovoril aj telefonicky - ihneď po zvolení (13. marca) a v deň inaugurácie (19. marca), keď mu gratuloval k meninám.

Podobná „historická hodina“ sa uskutočnila naposledy v roku 1294, avšak bola menej potešiteľná. Novozvolený Bonifác VIII. v obave o stabilitu svojho pontifikátu vtedy necháava uvrhnúť do väzenia abdikujúceho Celestýna V.

RV SK, RV CZ/ snímka RV

František napísal list generálnemu predstavenému Spoločnosti Ježišovej

Vatikán 23. marca (RV) - František napísal Spoločnosti Ježišovej. Je odpoveďou na list, ktorý mu pri príležitosti jeho zvolenia za pápeža zaslal generálny predstavený spoločnosti páter Adolfo Nicolás. Svätý Otec v liste uvádza, že sa modlí k Pánovi, aby „osvecoval a sprevádzal všetkých jezuitov, aby verní prijatej charizme a po stopách svätých nášho milovaného rádu, mohli byť skrze pastoračnú činnosť, ale predovšetkým skrze svedectvo o živote úplne zasvätenom službe Cirkvi, Kristovej nevesty, evanjeliovým kvasom vo svete, v snahe o Božiu slávu a dobro duší“. Pápež uvádza, že s „veľkou radosťou“ prijal list pátra Nicolása, ktorý v ňom vyjadril túžbu „naďalej pokračovať v bezpodmienečnej službe Cirkvi a Kristovmu zástupcovi podľa pravidiel sv. Ignáca z Loyoly“. Svätý Otec žiada všetkých jezuitov, aby sa za neho modlili. Zverujúc sa pod „milujúcu ochranu Panny Márie, našej Nebeskej Matky“ im udeľuje apoštolské požehnanie, ktoré rozširuje „na všetkých, ktorí spolupracujú so Spoločnosťou Ježišovou, podporujú ich dobročinné diela a žijú ich spiritualitu“. Pápež uzatvára list jednoduchým podpisom - František. -mf-

František diplomatom: Niet pokoja bez pravdy, budovania mostov

Vatikán 22. marca (RV) - Svätý Otec František v Kráľovskej sále Apoštolského paláca prijal veľvyslancov akreditovaných pri Svätej stolici. Po krátkom pozdrave doyena diplomatického zboru a veľvyslancu Monackého kniežatstva Jeana-Claude Michaela, sa Svätý Otec k prítomným obrátil s týmito slovami:

„Excelencie, dámy a páni,

úprimne ďakujem vašmu dekanovi, veľvyslancovi Jean-Claude Michelovi za milé slová, ktorými sa na mňa obrátil v mene vás všetkých a s radosťou vás vítam na tomto pozdravnom stretnutí, jednoduchom, ale súčasne intenzívnom, ktoré chce byť v ideálnom prípade objatím pápeža celým svetom. Prostredníctvom vás skutočne stretám vaše národy, a tak môžem v istom zmysle prísť ku každému z vašich spoluobyvateľov, so všetkými ich radosťami, starosťami, ich nádejami, ich túžbami.

Vaša hojná účasť je tiež znamením toho, že vzťahy, ktoré udržiava vaša krajina so Svätou stolicou sú prospešné, sú skutočne dobrou príležitosťou pre ľudstvo. A toto je podstata toho, na čom Svätej stolici záleží: dobro každého človeka na tejto zemi! Práve s týmto vedomím rímsky biskup začína svoju službu, pretože vedel, že sa môže spoľahnúť na priateľstvo a priazeň krajín, ktoré zastupujete, a s istotou, že zdieľate tento istý zámer. Zároveň dúfam, že je to tiež príležitosť podniknúť cestu s tými niekoľkými krajinami, ktoré zatiaľ nemajú diplomatické vzťahy so Svätou stolicou, z ktorých niektoré – za čo im úprimne ďakujem – chceli byť prítomné na svätej omši na začiatku tohto môjho ministéria alebo mi poslali pozdravné posolstvo ako gesto blízkosti.

Ako viete, existujú rôzne dôvody, prečo som si vybral svoje meno mysliac na Františka z Assisi, osobnosť, ktorá je známa aj za hranicami Talianska a Európy, a dokonca aj medzi tými, ktorí nevyznávajú katolícku vieru. Jedným z prvých dôvodov je láska, ktorú mal František k chudobným. Je ešte mnoho chudobných ľudí na svete! A koľké utrpenie stretáva týchto ľudí! Podľa príkladu Františka z Assisi sa Cirkev vždy snažila starať, chrániť, v každom kúte Zeme, tých, ktorí trpia chudobou a myslím, že v mnohých vašich krajinách môžete potvrdiť obetavú prácu tých kresťanov, ktorí sa snažia pomáhať chorým, sirotám, bezdomovcom a tým, ktorí sú marginalizovaní, a tak pracujú na budovaní ľudskejšej a spravodlivejšej spoločnosti.

Ale je tu ešte aj iná chudoba! Je to duchovná chudoba našich dní, ktorá ťažko postihuje aj krajiny považované za najbohatšie. To je to, čo môj predchodca, náš milovaný pápež Benedikt XVI. nazýva «diktaúrou relativizmu», ktorá robí každého meradlom seba samému a ohrozuje spolužitie v spoločnosti. A tak som prišiel na druhý dôvod pre moje meno. František z Assisi nám hovorí: pracujte na budovaní pokoja! Ale neexistuje skutočný pokoj bez pravdy! Nemôže byť skutočný

pokoj tam, kde je každý mierou seba samému, ak sa každý môže dovoliť stále a len svojho práva, bez toho, aby sa staral súčasne o dobro druhých, všetkých, počnúc prírodou, ktorá spája všetkých ľudí na tejto zemi.

Jeden z titulov biskupa Ríma je pápež, teda človek, ktorý stavia mosty s Bohom a medzi ľuďmi. Bol by som rád, keby dialóg medzi nami pomáhal vybudovať mosty medzi všetkými ľuďmi, aby každý mohol nájsť v iných nie nepriateľa, nie konkurenta, ale brata, ktorého môže prijať a objat! Aj môj pôvod ma núti usilovať sa o stavanie mostov. V skutočnosti, ako viete, moja rodina je talianskeho pôvodu, a tak vo mne stále žije tento dialóg medzi kultúrami a miestami, veľmi vzdialenými od seba, ako jeden kraj sveta od druhého, dnes stále bližšími, vzájomne závislými, ktoré sa potrebujú stretnúť a vytvárať skutočné priestory pre autentické bratstvo. V tejto práci je zásadná úloha náboženstva. Naozaj nemožno budovať mosty medzi ľuďmi zabúdajúc na Boha. Ale aj opak je pravdou: nemožno žiť skutočný vzťah s Bohom ignorujúc ostatných. Z tohto dôvodu je dôležité zintenzívniť dialóg medzi rôznymi náboženstvami, myslím, že v prvom rade s islamom, a ja som veľmi ocenil prítomnosť mnohých občianskych a náboženských autorít islamského sveta na omši začiatku mojej služby.

Je tiež dôležité posilniť vzťahy s neveriacimi, aby nikdy neprevážili rozdiely, ktoré nás oddeľujú a bolia, ale aby aj napriek rozmanitosti vyhrala túžba vybudovať skutočné priateľské väzby medzi všetkými národmi. Boj proti chudobe ako materiálnej, tak aj duchovnej; budovanie pokoja a budovanie mostov - sú ako referenčné body cesty, na ktorú by som chcel pozvať každú z krajín, ktoré zastupujete. Bude to ale ťažká cesta, ak sa nenaučíme stále viac a viac milovať našu Zem. Aj v tomto prípade mi je nápomocné myslieť na meno František. František nás učí hlbokému rešpektu voči všetkým stvoreniam, ochrane nášho životného prostredia, ktoré príliš často nepoužívame pre dobro, ale ho chamtivito zneužívame na škodu jedným i druhým.

Drahí veľvyslanci, dámy a páni, ešte raz ďakujem za vašu prácu, ktorú vykonávate spolu s Vatikánskym štátnym sekretariátom pre budovanie pokoja a mostov priateľstva a bratstva. Prostredníctvom vás chcem nanovo poďakovať vašim vládam za účasť na oslavách pri príležitosti mojej voľby, s nádejou v plodnú spoluprácu. Nech všemohúci Pán naplní svojimi darmi každého z vás, vaše rodiny a národy, ktoré reprezentujete. Vďaka!“

Po príhovore osobne pozdravil každého z prítomných. Svätá stolica udržiava v súčasnosti diplomatické vzťahy so 180 krajinami. K nim patrí i Európska únia, Zvrchovaný rád Maltézskych rytierov a Organizácia pre oslobodenie Palestíny.

Preložila: sr. Jaroslava Kochjarová CJ

Svätý Otec František pracuje na reforme Rímskej kúrie

Rím 23. marca (RV) - Svätý Otec už podnikol prvé kroky smerom k reforme Rímskej kúrie. František je úplne nezávislý, pretože nemal žiadne prepojenie s Vatikánom - domnieva sa kardinál Ouellet, prefekt Kongregácie pre biskupov. „Vieme, že kúria potrebuje reformu, aby obnovila svoju vierohodnosť. Aféra Vatileaks spôsobila Cirkvi ťažké škody. Unikli zlé, veľmi pochybné informácie a komentáre rôzneho druhu, ktoré je niekedy nemožné vyvrátiť. Myslím, že pápež s tým niečo urobí,“ povedal kardinál Ouellet v rozhovore pre jeden kanadský týždenník. Kanadský kardinál ďalej prezradil, že František sa už touto témou zaoberal minulý piatok 15. marca hneď po svojom stretnutí s kardinálmi. „I ja som tým bol zaskočený. Nechcem zachádzať do podrobností, ale urobil veľmi rozhodné gestá,“ dodáva kardinál Ouellet, ktorý sa označuje za priateľa kardinála Bergoglia, s ktorým sa zoznámil v roku 2007 na stretnutí episkopátov Latinskej Ameriky v Aparecide. „Neskôr ma na znak priateľstva navštívil v Kanade, keď som bol biskupom Quebecu, hoci zahraničné cesty nepodniká často. Môžem povedať, že zdieľam jeho víziu,“ povedal kardinál Ouellet.

RV CZ

Asociácia kresťanských finančných poradcov o snahách Svätého Otca

Londýn 22. marca (RV) - „Spoločnosť zúfalo potrebuje milosrdenstvo a spravodlivosť v oblasti financií“ – uvádza sa v blahoprajnom liste Asociácie kresťanských finančných poradcov, so sídlom v Londýne, Svätému Otcovi Františkovi. „Asociácia“ – podľa vyhlásenia zaslanom agentúre Fides – „víta zvolenie pápeža, ktorý pri slávení svojej inauguračnej omše hovoril menom chudobných.“ „Tým, že pápež František chce Cirkev pre chudobných a tým, že obraňuje cnosť jednoduchosť“ – poznamenal hovorca asociácie Aidan Vaughan – „objíma modlitby množstva ľudí, ktorí obhajujú ekonomickú a finančnú spravodlivosť vnútri spoločnosti.“

Vaughan oceňuje najmä tú časť z homílie pápeža Františka počas svätej omše začiatku pontifikátu, v ktorej pozýva „všetkých tých, ktorí sú na zodpovedných pozíciách v ekonomickej, politickej a sociálnej oblasti k ochrane stvorenstva“, volajúc po „láskyplnej starostlivosti o každú osobu, najmä o deti, staršie osoby a núdznych.“ „V pápežovi Františkovi, ako sa zdá, našla Katolícka cirkev vodcu, ktorý sa postará o tých, čo sú v núdzi, a toho, kto bude bojovať

za spravodlivosť“, poznamenal Vaughan. „Asociácia kresťanských finančných poradcov“ podporuje „osvedčené praktiky kresťanskej etiky vo vzťahoch a vo finančných transakciách. V súčasnej dobe pokračuje v kampani proti úverom s vysokými úrokovými sadzbami, definované ako „sociálne zlo“ a vyzýva politické authority európskych vlád, aby pomohli najzraniteľnejším, ktorí sú postihnutí škrtmi vo verejných výdavkoch.“

-jak-

František preferuje bývanie v Dome sv. Marty pred Apoštolským palácom

Vatikán 26. marca (RV) - Svätý Otec František sa rozhodol, že zostane i naďalej bývať v Dome sv. Marty. „Na konci svätej omše Svätý Otec veľmi jednoduchými slovami naznačil, že chce – aspoň nateraz – zostať bývať v Dome sv. Marty. Pápež sa presťahoval z miestnosti, v ktorej bol ubytovaný počas konkláve do rozľahlejšieho bytu, bežne používaného pre hostí, kde má aj lepšie podmienky na prijímanie návštev. Ale na audiencie, pre bežnú dopoludňajšiu činnosť – stretnutia so skupinami, rozhovory s významnými hosťami, a tak ďalej – už niekoľko dní používa byt na druhom poschodí Apoštolského paláca, kde je Klementínska sála, súkromná knižnica a ďalšie priestory, práve pre tieto oficiálne úradné aktivity Svätého Otca. Po nich sa – ako domov – vracia do Domu sv. Marty,“ povedal P. Lombardi.

P. Lombardi vysvetlil, že Svätý Otec sa bude i naďalej obracať na veriacich z okna súkromnej pracovne na treťom poschodí Apoštolského paláca pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána. Podľa neho si pápež zvolil „túto jednoduchú formu ubytovania spoločne s ďalšími kňazmi a biskupmi, pretože chce žiť prosto a normálne“. V Dome sv. Marty nastálo býva asi 50 duchovných, zamestnanci Rímskej kúrie. Počas konkláve sa odsťahovali, v týchto dňoch sa však vracajú do svojich izieb.

Svätý Otec aj dnešný deň začal svätou omšou v kaplnke Domu sv. Marty. Svoju krátku homíliu nad dnešným úryvkom z Jánovho evanjelia rozvinul z obrazu temnej noci: Keď Judáš vychádza z večeradla, aby dokončil Ježišovu zradu, je noc. Tma, ktorá Judáša zahaľuje, je tiež nocou, v ktorej tápe jeho srdce. Najhoršou nocou, zdôraznil pápež, je noc úplného človeka. Je totiž definitívna, pretože uzatvára srdce natoľko, že už nie je schopné zo seba vyjsť. Odlišná však, pokračoval František, je noc hriešnika - noc provizórna, ktorú každý pozná. Koľko dní takejto temnoty sme zažili, koľkokrát bolo v srdci úplne čierno. Potom ale nastúpila nádej, ktorá nás podnietila k novému stretnutiu s Ježišom. Preto tiež, vyzdvihol František, nemáme strach z tejto noci hriešnika. To najkrajšie, poukázal Svätý Otec, je hriech pomenovať, vyznať ho.

-jak/ RV CZ

Hlavný širiteľ klebiet na Bergogliu zmenil názor

Buenos Aires 25. marca (RV) - Hlavný strojca obvinení na adresu bývalého jezuitského provinciála a terajšieho Svätého Otca Františka sa dištancoval od tvrdení, ktoré skôr šírili, o údajnej kompromitácii s diktátorskými režimom v Argentíne v 70. rokoch. Argentínsky žurnalista Horacio Verbitsky informoval, že po nedávnom dodatočnom vyhlásení maďarsko-nemeckého jezuitu ::Franca Jalicsa:: je celý prípad uzavretý a Bergoglio teda nie je nijako zodpovedný za zajatie Jalicsa a ďalšieho španielskeho jezuitu Orlando Yoria vojenskou políciou v roku 1976. Správu priniesol taliansky denník *Il Giornale*. **RV CZ**

Pápežský kazateľ o slove „ochraňovať“, ktoré spomína František

Vatikán 25. marca (TK KBS) - Slovo „ochraňovať“ je jedným z častých výrazov, ktoré vo svojich príhovoroch a homíliách opakuje Svätý Otec. Ochraňovať stvorenstvo podľa príkladu sv. Františka z Assisi, ale nielen to. Chrániť znamená stáť pri tých druhých a starať sa o nich s láskou a nežnosťou. O týchto témach hovorí pápežský kazateľ P. Raniero Cantalamessa: „Som si istý, že Svätý Otec, ktorý dobre pozná sv. Františka, vie, že František a celý stredovek vnímali ochranu stvorenstva v inom zmysle ako to chápeme my. František chválil Boha skrze stvorenstvo. Stvorenie bolo ochraňované vo svojej podstate, nebesia a zem, ktoré rozprávajú o Božej sláve. Preto hovorím, že sv. František dokázal akoby extrahovať Božiu slávu, ktorú ukrývajú nebesia a zem, ale nedokážu ju sami vyjadriť ani dostať na svetlo.“

Ochraňovať teda znamená aj stáť po boku druhých s láskou, nežnosťou, pozornosťou...

„Rovnako ako Jozef ochraňoval Máriu, mali by aj manželia chrániť svoje manželky a navzájom; a chrániť deti. A potom pridal niečo nové: chrániť seba samých, teda chrániť vlastné srdce pred zlom. Vždy hovorím, že miliardy špinavých kvapiek vody nedokážu vytvoriť čistý oceán, rovnako ako miliardy špinavých srdiec nedokážu nikdy vytvoriť ľudstvo a čisté stvorenie.“

Keď hovoríme o ochrane, chránení, ide o pojem, ktorý nie je súčasťou dnešného trendu, vzhľadom na tendenciu mrhať, ktorú pozorujeme u dnešného človeka.

„Slovo, ktoré Svätý Otec používa, môžeme aplikovať na rozličné účely. Ochraňovať veci, ako sa to robilo v minulosti, keď sa veci dávali opravovať a mohli sa nanovo používať. Pápež nám dáva nádherný príklad, aj

keď malý, ale predsa, keď používa svoje topánky: je to príklad, ako využívať veci dovedty, kým slúžia.“

Na otázku, ako vníma Svätého Otca po prvých vystúpeniach, páter Cantalamessa odpovedal: „Vnímam, že František je skutočne univerzálnym človekom v najplnšom slova zmysle, pretože je otvorený voči stvorenstvu, voči ľuďom, voči chudobným a pokoju. Je univerzálny aj preto, lebo ho všetci akceptujú... Bol v Assisi spolu s Jánom Pavlom II., ktorý sa chcel stretávať s predstaviteľmi rozličných náboženstiev. Pápež František predstavuje Ježiša, pretože on nie je ničím iným, ako znamením Ježiša Krista.“ **-js-**

Arcibiskup Müller: Diabol má moc odvrátiť človeka od cesty k Bohu

Rím 26. marca (RV) - Nesmieme načúvať diablove, ktorý nám šepká, že nemôžeme urobiť nič proti násiliu, nespravodlivosti a hriechu, zaznelo v poslednom tweetovom posolstve Svätého Otca Františka. Svätý Otec už viackrát hovoril o démonovi, naposledy vo svojej nedeľnej homílii. Pre mnohých ľudí je to však úplne cudzí pojem. Vatikánsky rozhlas sa preto naň spýtal prefekta Kongregácie pre náuku viery arcibiskupa Gerharda Ludwiga Müllera.

„Je to nesmierna moc, ktorá môže panovať nad človekom a odvrátiť ho od dobra, od cesty k Bohu. Nový zákon a v ňom sám Ježiš opisujú diabla ako vraha a otca lži. Táto silná mocnosť teda stojí proti životu, proti láske a proti pravde. Vidíme sily, ktoré často pôsobia anonymne a sú ťažko uchopiteľné, avšak napriek tomu sú veľmi reálne.“ Sú to najmä tie sily, ktoré z dôvodu prestíže a moci rozpútávajú vojny so všetkým ich bezprávím a utrpením, pokračuje arcibiskup Müller a dodáva: Sú to tiež falošné ideológie a meradlá, ktoré sú ľuďom nalievané do hlavy, a vedú ku katastrofálnym dôsledkom.

„S diablom sa preto nespája akási mýtická predstavivosť, ako by to možno mohlo na verejnosti pôsobiť. Je to reálna sila, ktorá spolupôsobuje zlo a ktorá človeka pokúša - teda láka k zlému.“ Ak sa dáme zviazať k lži a nepriateľstvu života, dospievame k útlaku a vykorisťovaniu, zároveň však k spustošeniu vlastného života, pretože ničíme dôveru svojich bližných, hovorí prefekt Kongregácie pre náuku viery. Toto nebezpečenstvo nie je možné podceňovať pre osobný i spoločenský život, ale je nutné mu čeliť. „Ako kresťania sme povolaní k tomu, aby sme deň za dňom odolávali pokušeniu lži a skazy. Máme sa naopak stávať vyslancovia pravdy a života,“ vyzyva Gerhard Ludwig Müller. **RV CZ**

Katechéza Svätého Otca počas prvej audiencie na Námestí sv. Petra

Vatikán 27. marca (RV) - Námestie sv. Petra vo Vatikáne zaplnilo okolo 20-tisíc ľudí z celého sveta. Zúčastnili sa na prvej generálnej audiencii Svätého Otca Františka.

„Bratia a sestry, dobrý deň!

Som rád, že vás môžem privítať na tejto mojej prvej generálnej audiencii. S veľkým uznaním a úctou prijímam tento spôsob svedectva z rúk môjho milovaného predchodcu Benedikta XVI. Po Veľkej noci sa opäť vrátíme ku katechézám venovaným Roku viery. Dnes by som sa rád viac zameril na Veľký týždeň. Kvetnou nedeľou sme začali tento týždeň – centrum celého liturgického roka – počas ktorého sprevádzame Ježiša v jeho utrpení, smrti a zmŕtvychvstaní.

Čo však znamená prežívanie Veľkého týždňa pre nás? Čo znamená nasledovať Ježiša na jeho ceste na Kalváriu, v ústrety krížu a zmŕtvychvstaniu? Počas svojej pozemskej misie Ježiš prešiel cestami Svätej zeme. Povolal si dvanásť jednoduchých ľudí, aby boli s ním, zdieľali jeho púť a pokračovali v jeho poslaní. Vybral si ich spomedzi ľudu, ktorý bol plný viery v Božie prisľúbenia. Prihovárал sa všetkým bez rozdielu, veľkým a pokorným, bohatému mládenkovi i chudobnej vdove, mocným i slabým. Prinášal milosrdenstvo a Božie odpustenie, uzdravoval, potešoval, chápal, dával nádej. Všetkých obdaroval prítomnosťou Boha, ktorý sa zaujíma o každého muža a ženu, ako to robí dobrý otec a dobrá matka s každým zo svojich detí. Boh nečakal, kým sa vyberieme za ním; on sám vykročil smerom k nám, bez vypočítavosti, bezhranične. Boh je taký: vždy prichádza s iniciatívou ako prvý a vychádza nám v ústrety.

Ježiš prežíval chvíle každodenného života s obyčajnými ľuďmi. Bol pohnutý súcitom, keď videl zástup, ktorý bol ako ovce bez pastiera, plakal nad utrpením Márie a Marty kvôli Lazárovej smrti, povolal si za učeníka jedného z mýtnikov a zažil i zradu zo strany priateľa. V ňom nás Boh uistil, že je s nami a uprostred nás. „Lišky“ – povedal Ježiš – „majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť“ (Mt 8,20). Ježiš nemá dom, pretože jeho domom je ľud, sme ním my. Jeho poslaním je otvoriť všetkým dvere k Bohu, sprítomniť Božiu lásku.

Vo Veľkom týždni prežívame vrchol tejto cesty, tohto plánu lásky, ktorý sa tiahne celými dejinami vzťahov medzi Bohom a ľuďmi. Ježiš vstupuje do Jeruzalema, aby urobil posledný krok, do ktorého zhrnie celú svoju existenciu: úplne sa daruje, nič si pre seba nenechá, dokonca ani život. Pri Poslednej večeri, spolu so svojimi priateľmi, láme chlieb a dáva kalich „za nás“. Boží Syn sa nám daruje, aby býval s nami a uprostred nás. V Olivovej záhrade, ako i počas procesu pred Pilátom, nekľadá odpor, daruje sa. Je trpiacim Služobníkom, predpovedaný Izaiášom, ktorý sa zriekne seba samého až na smrť (porov. Iz 53,12).

Ježiš túto lásku, ktorá ho vedie k obetovaniu seba, neprežíva pasívnym spôsobom alebo ako nezvratný

údel. Isteže, neskrýva svoju hlbokú ľudskú úzkosť pred násilnou smrťou, zveruje sa však Otcovi s plnou dôverou. Ježiš sa vydáva na smrť dobrovoľne, aby týmto spôsobom odpovedal na lásku Boha Otca, v dokonalej jednote s jeho vôľou a dokázal tak svoju lásku k nám. Na kríži „ma Ježiš miloval a vydal seba samého za mňa“ (porov. Gal 2,20). Každý z nás to môže povedať: „Miloval ma a vydal seba samého za mňa“. Každý z nás môže vyznať: „za mňa“.

Čo toto všetko znamená pre nás? Znamená to, že toto je aj moja, tvoja, naša cesta: prežívať Veľký týždeň nasledujúc Ježiša nie iba s vnútorným dojatím. Prežívať Veľký týždeň nasledujúc Ježiša znamená naučiť sa vyjsť zo seba samých - ako som to zdôraznil minulú nedeľu – aby sme mohli vyjsť v ústrety druhým, ísť na periférie existencie, vykročiť ako prví smerom k našim bratom a sestrám, predovšetkým k tým, ktorí sú najvzdialenejší, zabudnutí, takí, čo potrebujú pochopenie, útechu a pomoc. Ako veľmi je potrebné všade vnášať živú prítomnosť milosrdného a láskavého Ježiša!

Prežívať Veľký týždeň znamená vždy hlbšie vstupovať do Božej logiky, do logiky krížu, ktorá nespočíva predovšetkým v bolesti a smrti, ale v láske a v osobnom darovaní sa, ktoré prináša život. Znamená to vstúpiť do logiky evanjelia. Nasledovať, sprevádzať Krista, zostávať s ním, si vyžaduje „vyjsť“, vykročiť. Vyjsť zo seba samých, z unaveného a návykového prežívania viery, z pokušenia zavrieť sa vo vlastných schémach, ktoré blokujú horizont Božej kreatívnej činnosti. Boh vyšiel zo seba samého, aby prišiel k nám, býval uprostred nás, aby nám priniesol Božie milosrdenstvo, ktoré zachraňuje a prináša nádej. Ak ho chceme nasledovať a byť s ním, nemôže nám stačiť, že sa uspokojíme so skutočnosťou zostávania v ovčinci deväťdesiatich deviatich oviec. Musíme vyjsť a hľadať spolu s ním stratenú ovečku, tú najvzdialenejšiu. Dobré si zapamätajme: vyjdime zo seba, ako Ježiš, ako Boh vyšiel zo seba v Ježišovi a Ježiš vyšiel zo seba kvôli nám.

Niekoľko by mi mohol povedať: „Ale, otče, nemám čas“, „mám veľa práce“, „je to náročné“, „čo už len ja dokážem s mojimi slabými silami?, i s mojím hriechom a vôbec, s mnohými vecami“? Často sa uspokojíme s nejakou modlitbou, s roztržitou a nepravidelnou nedeľnou svätou omšou, s nejakým prejavom dobročinnosti. Chýba nám však táto odvaha „vyjsť“, aby sme priniesli Krista. Sme trochu podobní sv. Petrovi. Ježiš ešte len hovorí o utrpení, smrti a zmŕtvychvstaní, o darovaní seba a Apoštol si ho už berie nabok a dohovára mu. Vedť to, čo Ježiš rozpráva, narúša všetky jeho plány, ohrozuje istoty, ktoré si vybudoval, aj jeho pojem Mesiáša. Ježiš sa zahľadí na svojich učeníkov a adresuje Petrovi jedny z najtvrdších slov v evanjeliách: „Choď mi z cesty, satan, lebo nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!“ (Mk 8,33).

Boh vždy rozmýšľa s milosrdenstvom: nezabudnite na to. Boh vždy rozmýšľa s milosrdenstvom: je milosrdným Otcem. Boh myslí ako otec, ktorý očakáva návrat svojho syna a ide mu v ústrety, vidí ho prichádzať, keď je tamten ešte ďaleko... Čo to znamená? Každý deň chodil vyzerat' syna, či sa nevracia domov. Taký je náš milosrdný Otec. To bolo dôkazom, že ho celým srdcom vyčkával na terase svojho domu. Boh rozmýšľa ako samaritán, ktorý neprejde popri ranenom človeku bez toho, aby ho nepoľutoval. Nepozera sa na druhú stranu, ale ujme sa ho bez toho, aby požadoval odmenu, bez toho, aby sa ho pýtal či je žid, či je pohan, či je samaritán, či bol bohatý, či chudobný. Nič sa nepýta. Ide mu pomôcť: taký je Boh. Boh rozmýšľa ako pastier, ktorý nasadí svoj život, aby bránil a zachránil ovce.

Veľký týždeň je časom milosti, ktorý nám Pán daruje, aby sme otvorili dvere nášho srdca, našich životov, našich farností – aká škoda, že je toľko zatvorených farností – našich hnutí a asociácií a „vyšli“ v ústrety iným,

priblížili sa a priniesli svetlo a radosť z našej viery. Vždy vychádzajme! Robme to s láskou a Božou nežnosťou, s rešpektom a trpezlivosťou, vo vedomí, že síce my ponúkame naše ruky, nohy, naše srdce, ale Boh je ten, ktorý vedie a zúrodňuje každú našu činnosť.

Všetkým želám dobré prežitie týchto dní, nasledujúc Pána s odvahou, prinášajúc ľúče jeho lásky všetkým, ktorých stretávame.“

Po katechéze František upriamil pozornosť na udalosti v Stredoafrickej republike: „Pozorne sledujem, čo sa v týchto hodinách deje v Stredoafrickej republike a uist'ujem o svojich modlitbách všetkých, ktorí trpia, osobitne príbuzných obetí, zranených, tých, ktorí prišli o svoje domovy a boli nútení utiecť. Žiadam, aby boli okamžite zastavené násilnosti a plienenie a čím skôr sa našlo primerané politické riešenie tejto krízy, ktoré prinesie pokoj a svornosť tejto drahej krajine, ktorá je už dlho zmietaná konfliktami a rozdelením.“

Preložila: sr. Anges Jenčíková CJ

František: Kňazi musia byť pastiermi uprostred svojho ľudu

Vatikán 28. marca (RV) - Bazilika sv. Petra vo Vatikáne sa štvrtok predpoludním stala dejiskom koncebrovanej eucharistie, ktorú spolu s kňazmi svojej diecézy slávil rímsky biskup. Približne 1600 kňazov prišlo, aby s Petrovým nástupcom slúžilo

svätú omšu, pri ktorej diecézny biskup každoročne na Zelený štvrtok predpoludním posväti tri druhy oleja: krizmu, olej katechumenov a olej chorých. Kňazi si tento deň zároveň pripomínajú svoje svätenie a obnovujú kňazské sľuby. Vo svojej homílii, ktorú prinášame v plnom znení, sa Svätý Otec František obrátil nielen na kňazov rímskej diecézy a vo svete, ale aj na všetkých veriacich, kvôli ktorým sú kňazi pomazaní.

„Drahí bratia a sestry,

s radosťou slávim túto svätú omšu svätenia olejov po prvýkrát ako rímsky biskup. Všetkých vás srdečne pozdravujem, osobitne vás, drahí kňazi, ktorí si dnes, ako aj ja, pripomínate deň vysviacky.

Čítania aj žalm nám hovoria o „pomazaných“: Izaiášovom Jahveho Služobníkovi, o kráľovi Dávidovi a Ježišovi, našom Pánovi. Títo traja majú spoločné pomazanie, určené na to, aby ním bol pomazaný ľud verný Bohu, ktorému slúžia. Ich pomazanie je pre chudobných, väzňov, utláčaných... Veľmi pekný obraz svätej krizmy ako „byť pre“ sa nachádza v 133. Žalme: «Je to s'á vzácny

olej na hlavu, čo steká na bradu, na Áronovu bradu, čo steká na okraj jeho rúcha» (Ž 133,2). Obraz oleja, ktorý sa rozlieva a steká po Áronovej brade až na okraj jeho posvätného rúcha, je obrazom kňazského pomazania, ktoré sa prostredníctvom „toho, ktorý je pomazaný“ dostáva až na okraj univerza, ktoré rúcho predstavuje.

Posvätné rúcho Najvyššieho veľkňaza je plné symbolov. Jedným z nich sú mená synov Izraela, napísané na ónyxových kameňoch zdobiacich eřód, z ktorého pochádza náš dnešný ornát: šesť mien na kameni umiestnenom na pravej náplecnej časti a šesť na ľavej (porov. Ex 28, 6-14). I do pektorála boli vyryté mená dvanástich kmeňov Izraela (porov. Ex 28, 21). To značí, že kňaz slávi bohoslužbu tak, že na pleciah nesie celý jemu zverený ľud a jeho mená má vpísané do srdca. Keď si obliekame náš jednoduchý ornát, môžeme naozaj na ramenách aj v srdci cítiť a rozpoznávať váhu i tvár nášho veriaceho ľudu, našich svätých i našich mučeníkov, ktorých je v našich časoch tak mnoho!

Od nádherly liturgických skutočností – ktoré nie sú iba jednoduchou ozdobou a peknými látkami, ale slúžia na vyjadrenie slávy nášho Boha, ktorá sa skveje v jeho živom a potešenom ľude – prejdime teraz k pohľadu na činnosť. Vzácny olej, ktorým bola pomazaná Áronova hlava, neprevonia iba jeho osobu, ale šíri sa ďalej a dorazí až na „periférie“. Pán to jasne vyhlásil: jeho pomazanie je pre chudobných, pre zajatcov, chorých, pre tých, ktorí sú smutní a osamelí. Pomazanie, drahí bratia, nie je kvôli navoňaniu seba samých, a dokonca ani nie preto, aby sme tú vôňu zakonzervovali v nejakej nádobe, pretože olej by mohol stuhnúť... a srdce zatrpknúť.

Dobrého kňaza je možné rozpoznať podľa toho, ako je pomazaný jeho ľud. Toto je jasný znak. Ak sú naši ľudia pomazaní olejom radosti, je to zjavné: napríklad,

keď odchádzajú po svätej omši s tvárou človeka, ktorý dostal dobrú správu. Naši ľudia oceňujú evanjelium hlásané s pomazaním, vážia si, keď nami ohlasovaná dobrá zvesť zasahuje ich každodenný život, keď steká ako Áronov olej až na okraje reality, keď osvieti hraničné situácie, tie „periférie“, kde je veriaci ľud najviac vystavený invázii tých, ktorí by ho chceli obráť o vieru. Ľudia sú nám vďační, keď cítia, že sme sa modlili dotýkajúc sa skutočností ich všedného života, ich trápení, radostí, úzkostí a nádejí. Keď zacítia vôňu Pomazaného, Krista, idú nám v ústrety, sú povzbudení k tomu, aby sa nám zdôverili so všetkým, čo v nich očakáva Pánov príchod: „modlite sa za mňa, otče, lebo mám takýto problém“, „požehajte ma, otče“, „proste za mňa“. To všetko znamená, že pomazanie sa rozšírilo až na okraj rúcha, pretože sa premenilo na úpenlivú prosbu, prosbu Božieho ľudu. Ak sme v takom vzťahu s Bohom a s jeho ľuďmi, a keď milosť prechádza prostredníctvom nás, sme naozaj kňazmi, prostredníkmi medzi Bohom a ľuďmi. Chceme zdôrazniť, že vždy musíme oživovať túto milosť a vytušiť v každej prosbe, niekedy i v nevhodnej, či čisto materiálnej alebo priam banálnej – akou je iba zdanlivo – túžbu nášho ľudu po pomazaní voňavým olejom, pretože on vie, že ho vlastníme. Vytušiť a vnímať, ako Pán vnímal obavu ženy trpiacej na krvotok, ktorá však bola plná nádeje, vo chvíli, keď sa dotkla jeho odevu. Tento moment Ježišovho života, keď stojí uprostred zástupu, ktorý ho obklopoval zo všetkých strán, stelesňuje všetku nádheru Árona, oblečeného do kňazského rúcha, keď olej steká na jeho odev. Táto krása je skrytá a zjaví sa iba očiam plným viery tej ženy, ktorá trpela stratami krvi. Sami učeníci – budúci kňazi – nedokážu vidieť, nechápu: na „existenciálnej periférii“ iba povrchne vidia zástup, ktorý sa zo všetkých strán tlačí na Ježiša (porov. Lk 8,42). Pán však vníma silu Božieho pomazania, ktorá vychádza až na okraj jeho plášťa.

Takým spôsobom sa potrebuje prejaviť a uskutočňovať naše pomazanie, jeho moc a vykupujúca účinnosť: na „perifériách“, tam, kde je utrpenie, prelievanie krvi, slepota, ktorá by chcela vidieť, tam, kde sú väzni toľkých zlých pánov. Pána nestretneme iba v našich osobných skúsenostiach alebo v opakovaných introspekciách: i keď rôzne kurzy autopomoci nám v živote môžu byť osožné. Prežiť však náš kňazský život, prechádzajúc z jedného kurzu na druhý, od metódy k metóde, z nás urobí pelagianistov, keď zminimalizujeme moc milosti, ktorá je účinná a rastie v takej miere, s akou vo viere dokážeme darovať seba samých, darovať iným evanjelium, dať tú trochu pomazania, ktorú máme takým, ktorí nemajú vôbec nič.

Kňaz, ktorý vychádza zo seba veľmi málo, keď pomazáva veľmi málo – nehovorím, že „vôbec“, pretože – vďaka Bohu – ľudia nám to pomazanie kradnú – prichádza o to najlepšie z nášho ľudu, o to, čo je schopné aktivovať najhlbšiu časť kňazského srdca. Kto nevychádza zo seba, namiesto toho, aby sa stal prostredníkom, stáva sa postupne sprostredkovateľom, tým, ktorý iba

riadi. Všetci poznáme rozdiel: sprostredkovateľ a správca „už dostali svoju mzdu“ a keďže do toho nedávajú nič zo svojho, ani svoje vlastné srdce, nedostanú späť láskavé poďakovanie, ktoré vychádza zo srdca. Odtiaľ pochádza nedostatočná satisfakcia u niektorých, ktorí sa neskôr stávajú smutnými, smutnými kňazmi a menia sa na akýsi druh zberateľov starožitností alebo nových vecí, namiesto toho, aby sa stávali pastiermi, ktorí „voňajú za ovcami“ – o to vás prosím, buďte pastieri voňajúci za ovcami, toto nech sa cíti, pastiermi uprostred svojho stáda a rybármi ľudí. Je pravda, že takzvaná kríza kňazskej identity hrozí každému z nás, je súčasťou krízy ľudstva. Avšak, ak dokážeme prekonať jej príval, môžeme v Pánovom mene vzlietnuť a hodiť siete. Je dobré, že nás samotná realita privádza až tam, kde sa to, čím sme z milosti, javí ako čistá milosť v obrovskom mori súčasného sveta. V ňom má cenu iba pomazanie a nie funkcia, a schopné lovu sú len tie siete, ktoré sú vhozené jedine v mene Toho, ktorému sme sa zverili: Ježišovi.

Drahí veriaci, buďte svojim kňazom nablízku s láskou a modlitbou, aby boli vždy pastiermi podľa Božieho srdca.

Drahí kňazi, nech Boh Otec obnoví v nás Ducha svätosti, ktorým sme boli pomazaní, nech ho obnoví v našom srdci, aby sa pomazanie dostalo ku všetkým, aj na „periférii“, tam, kde ho náš veriaci ľud tak veľmi očakáva a si ho váži. Naši ľudia vnímajú, či sme Pánovými učeníkmi, cítia, či sme sa obliekli do ich mien a že nehľadáme inú identitu. Nech prostredníctvom našich slov a skutkov môžu dostať ten olej radosti, ktorý nám prišiel priniesť Ježiš, Pomazaný. Nech sa tak stane.“

Preložili: sr. Agnes Jenčíková C.J., Jozef Šofranko SJ

František k rímskym farárom: Otvorte kostoly a buďte v spovednici

Vatikán 31. marca (RV) - František požiadal rímskych farárov, aby boli ich kostoly stále otvorené a v spovednici, aby bol prítomný kňaz. „Uvidíte, že sa pred spovednicami zase začnú tvoriť fronty. Musíme dať ľuďom šancu, aby sa mohli stretnúť s Ježišom a Cirkvou,“ povedal Svätý Otec siedmim rímskym farárom, ktorých na Zelený štvrtok nečakane pozval na obed. Pápež tak chcel s kňazmi svojej diecézy prežiť sviatok kňazstva. Obed bol veľmi jednoduchý, ale trval dlhšie, než jeden a pol hodiny, prezradil jeden z farárov. František sa pýtal, ako vyzerá ich pastoračná služba a opakoval slová z poslednej audienencie: „je smutný pohľad na zatvorený kostol“. Hovorca Svätej stolice na piatkovej tlačovej konferencii informoval o tom, že František na Zelený štvrtok telefonoval Benediktovi XVI. P. Federico Lombardi povedal, že išlo o dlhý a veľmi živý rozhovor. **RV CZ**

Veľkonočné trídium začal František vo väznici pre mladistvých

Rím 28. marca (RV) - Svätý Otec začal Veľkonočné trídium v rímskej väznici pre mladistvých Casal del Marmo. Svätú omšu na pamiatku Pánovej večere slávil spolu s päťdesiatkou tamojších odsúdených a dobrovoľníkmi z katolíckych hnutí, ktorí za nimi prichádzajú. S Františkom koncebrovali kardinál Agostino Vallini, vikár pre rímsku diecézu, substitút štátneho sekretariátu arcibiskup Becciu, osobný sekretár Benedikta XVI a kaplán zariadenia Gaetano Greco. Boli prítomní tiež dvaja diakoni, študenti rímskeho seminára.

Pôvodným zvykom bolo sláviť túto svätú omšu v Lateránskej bazilike. Svätý Otec František sa však rozhodol pre slávenie vo väznici. Na jeho výslovnú žiadosť to bola liturgia slávená v jednoduchom štýle a bez účasti televízie. Kvôli zachovaniu súkromia a rodinného prostredia bol prostredníctvom Vatikánskeho rozhlasu vytvorený iba zvukový záznam z tejto slávnosti. Mladí väzni sa ujali čítania liturgických čítaní, po ktorých nasledovala krátka homília Františka:

«Toto je niečo dojímavé: Ježiš, ktorý umýva nohy svojim učeníkom. Peter ničomu nerozumel, a preto odmietal. Ježiš mu to však vysvetlil. Ježiš – Boh – toto urobil! On sám vysvetľuje svojim učeníkom: „Chápete, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: „Učiteľ“ a „Pane“ a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“ (Jn 13,12-15). Je to Pánov príklad. On je najdôležitejší a umýva nohy, pretože ten, kto je medzi nami najväčší, má slúžiť tým druhým. Toto je symbol, znak, však? Umývať nohy znamená „som k tvojim službám“. Aj my tiež – medzi nami – neznamená to, že máme každý deň umývať jeden druhému nohy. Ale čo to vlastne znamená? Znamená to, že si máme vzájomne pomáhať – jeden druhému navzájom. Niekedy sa nahnevám na jedného alebo na druhú... no nechajme to tak: nechaj tak a keď ťa požiada o pomoc, pomôžte. Pomáhať jeden druhému. Toto nás učí Ježiš a toto robím a robím to zo srdca, lebo je to moja povinnosť. Ako kňaz

a ako biskup musím byť k vašim službám. Je to povinnosť, ktorá mi vychádza zo srdca. Milujem to. Milujem to a milujem tak konať, pretože ma to naučil Pán. Ale aj vy, pomáhajte si! Vždy si pomáhajte navzájom! Pomáhaním si budeme jeden druhému konať dobro. Teraz vykonáme obrad umývania nôh a myslíme na to...

Každý z nás nech sa pýta: „Som skutočne pripravená, pripravený slúžiť, pomáhať druhému?“ Iba nad tým pouvažujme. Myslíme na to, že tento znak je prejavom nežnosti, ktorú koná Ježiš, pretože Ježiš prišiel práve kvôli tomu: slúžiť a pomáhať nám.»

K obradu umytia nôh bolo vybraných 12 mladých. Na zozname

boli aj dve mladé ženy - jedna z nich moslimka, srbského pôvodu. V zariadení sa nachádza celkovo 11 dievčat, niektoré aj so svojimi nemluvnatami. Kardinál Bergoglio ešte ako arcibiskup Buenos Aires vždy slávil obrady Zeleného štvrtku medzi sociálne vylúčenými ľuďmi - v domovoch pre chudobných, väznicoch či medzi chorými. Pred piatimi rokmi v katedrále v Buenos Aires umýval nohy 12 narkomanom.

Zásteru, ktorú si Svätý Otec uviazal pri dnešnom obrade, je tiež dielom mladých ľudí s osobnými a rodinnými problémami. Združujú sa v komunite Villa san Francesco v severotalianskom Bellune a zásteru sami utkali z vlákien pochádzajúcich zo Svätej zeme.

Prípravu liturgie mala na starosti skupina dobrovoľníkov z asociácie „Dobrovoľníci Casal Del Marmo“, ktorí pravidelne spolupracujú s kaplánom zariadenia. Po svätej omši sa pápež stretol s približne 150 mladými v telocvični, kde každému odovzdal veľkonočný darček v podobe koláča v tvare holubice a veľkonočných vajíčok. Mladí mu darovali vlastnoručne vyrobený drevený kríž, kľakadlo a pozdrav.

Na liturgickej slávnosti sa zúčastnila aj ministerka spravodlivosti Talianskej republiky Paola Severinová, riaditeľka odboru spravodlivosti pre mladistvých Caterina Chinniciová, veliteľ väzenskej polície Saulo Patrici a riaditeľka zariadenia Casal del Marmo Liana Giambartolomeiová.

-js, jm-

Svätý Otec predsedal obradom Veľkého piatku vo Vatikáne

Vatikán 29. marca (RV) - V Bazilike sv. Petra Svätý Otec František predsedal obradom Veľkého piatku. Asistovali mu kardináli diakoni Giovanni Lajolo, emeritný predseda Pápežskej rady pre mestský štát Vatikán a kardinál Kurt Koch, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. Jednotlivé čítania zazneli v taliančine a španielčine.

Po spievaných pašiach, ktoré v latinčine zaintonovali traja diakoni, nasledovala homília, ktorú už tradične predniesol pápežský kazateľ P. Raniero Cantalamessa OFM Cap. V príhovore vychádzal z Pavlovho listu Rimanom a venoval sa téme: „Ospravedlivení zadarmo skrze vieru v Kristovej Krvi“. V úvode svojej homílie rozvinul podstatnú udalosť Veľkého piatku, ktorá sa dnes pre nás

stáva najväčšou výzvou života, pretože je schopná otvoriť bránu večnosti. „Uverit', že Ježiš Kristus zomrel pre naše hriechy a bol vzkriesený pre naše ospravedlnenie“ (porov. Rim 4,25).

Ďalej pokračoval: „V umučenom a vzkriesenom Kristovi svet dosiahol svoj konečný cieľ. Rozvoj celého ľudstva v súčasnosti napreduje závrtnou rýchlosťou a pred človekom sa otvárajú nové, doteraz nemysliteľné horizonty, ovocie jeho výskumov. Môžeme povedať, že sa už naplnil čas, pretože tým, že Kristus zasadol po pravici Otca, ľudstvo dosiahlo svoj cieľ. Napriek všetkej biede, nespravodlivosti a ohavnostiam, ktoré jestvujú na tejto zemi, v ňom začal konečný poriadok vo svete. Zdá sa, že to, čo vidíme našimi očami, vypovedá o niečom inom, ale zlo a smrť sú skutočnosti, ktoré už boli navždy porazené“.

Prostredníctvom príkladu fotografií Zeme zo satelitov, prinášajúcich odlišný pohľad na svet od toho, ako ho vnímame vlastnými očami, zdôraznil, že podobným spôsobom nám viera ponúka iný pohľad na smrť. Ježiš totiž svojou smrťou otvára novú formu života. Ako pápežský kazateľ ďalej povedal „smrť už viac nie je múrom, ktorý neprekona žiadna ľudská nádej; stáva sa mostom do večnosti“. Kríž oddeľuje veriacich od neveriacich, – pokračoval P. Cantalamessa – pretože pre jedných je škandalom a bláznovstvom a pre druhých prejavom Božej moci a múdrosti. Avšak vo svojej podstate je nástrojom zjednotenia všetkých ľudí – veriacich aj neveriacich, pretože Ježiš Kristus zomrel raz a navždy za všetkých. Z tejto reality vychádza požiadavka a nevyhnutnosť ohlasovať Dobrú zvesť celému svetu, pretože «Teraz teda už niet odsúdenia pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi; veď zákon Ducha, ktorý dáva život v Kristovi Ježišovi, oslobodil ťa od zákona hriechu a smrti» (Rim 8,1-2).

Keďže evanjelizovať svet je poslaním Cirkvi, v závere svojej homílie P. Cantalamessa vyzval, aby sme nedovolili, aby sa Cirkev stala komplikovaným a nedobytným zámkom, ktorý by bránil v ohlasovaní radostnej zvesti. Ďalej uviedol: „Vieme, čo môže zabrániť takémuto ohlasovaniu: múr rozdelenia, počínajúc takým, ktorý rozdeľuje kresťanské cirkvi medzi sebou, prílišná byrokracia, pozostatky ceremónií, dávno prekonané zákony a spory. V knihe Zjavenia Ježiš hovorí, že stojí pred dverami a klope (Zjv 3,20). Ako však pripomína pápež František, Ježiš neklope, aby vošiel, ale klope, aby vyšiel. Vyšiel smerom «k existenciálnej periférii hriechu, bolesti, nespravodlivosti, náboženskej indiferentnosti a nevedomosti a každej forme biedy». Pápežský kazateľ tiež pripomenul, že počas dejín sa staré budovy prestavovali podľa potrieb aktuálnej doby a pristavovali sa nové izby a izbičky. Nastane však čas, keď zistíme, že všetky tieto izby sa stávajú prekážkou, a preto je potrebné nájsť odvahu znovu ich zbúrať a upraviť budovu do pôvodného jednoduchého stavu. Podobnú úlohu raz dostal jeden muž, ktorý sa modlil pred krížom sv. Damiána: «Chod', František, a oprav môj zničený dom»“.

-js-

Svätý Otec František: Boh nás súdi tým, že nás miluje

Rím 30. marca (RV) - Pobožnosťou krížovej cesty v rímskom Koloseu sa tradične končí Veľký piato. Štrnásť zastavení, ktoré reflektujú posledné chvíle Ježišovho utrpenia a smrti, pripravila skupina libanonských kresťanov pod vedením otca Toufica Bou Hadira. „Meditácie zahŕňajú utrpenie, potreby a úmysly mladých Blízkeho východu, aby ich zjednotili s Kristovým utrpením“, povedal otec Hadir, koordinátor pastorácie mládeže pri maronitskom patriarcháte. Myšlienka, aby krížovú cestu pripravili práve libanonskí kresťania, sa zrodila z návštevy pápeža Benedikta XVI. v Libanone v septembri minulého roka. Hodinu a dvadsať minút trvajúce pohrúženie do meditácie nad zastaveniami krížovej cesty zakončil Svätý Otec príhovorom, v ktorom najskôr poďakoval za účasť všetkým prítomným i tým, ktorí sa na nej zúčastnili s pomocou informačných prostriedkov, pričom zmienil osobitne chorých a starých ľudí:

„Drahí bratia a sestry, ďakujem vám, že ste sa v takom veľkom počte zúčastnili na tejto chvíli intenzívnej modlitby. Ďakujem aj všetkým tým, ktorí sa s nami zjednotili prostredníctvom komunikačných prostriedkov, zvlášť osobám chorým a starým.

Nechcem pridávať veľa slov. V tejto noci má ostať iba jedno slovo, ktorým je samotný kríž. Ježišov kríž je Slovo, ktorým Boh odpovedal na zlo sveta. Niekedy sa nám zdá, že Boh neodpovedá na zlo, že zostáva v mlčaní. V skutočnosti Boh prehovoril, odpovedal a jeho odpoveďou je Kristov kríž: Slovo, ktoré je láskou, milosrdenstvom, odpustením. Zároveň je aj súdom. Boh nás súdi tým, že nás miluje. Zapamätajte si to: Boh nás súdi tým, že nás miluje. Ak prijmem jeho lásku, som spasený, ak odmietnem, som odsúdený – nie Ním, ale mnou samým, pretože Boh nezatraca. On len miluje a zachraňuje.

Drahí bratia a sestry, slovo kríža je tiež odpoveďou kresťanov na zlo, ktoré naďalej pôsobí v nás a okolo nás. Kresťania musia odpovedať na zlo dobrom, vezmúc na seba kríž ako Ježiš. Tento večer sme počuli svedectvo našich bratov z Libanonu. Sú to oni, čo zostavili tieto krásne meditácie a modlitby. Ďakujeme im zo srdca za túto službu a predovšetkým za svedectvo, ktoré nám dávajú. Videli sme ho, keď pápež Benedikt šiel do Libanonu. Vnímali sme krásu a silu kresťanského spoločenstva v tej zemi a priateľstva s toľkými moslimskými bratmi a s mnohými ďalšími. Bol to znak pre Blízky východ a pre celý svet: znak nádeje.

Pokračujme teda v tejto krížovej ceste v našom živote po všetky dni. Kráčajme spolu po ceste kríža. Kráčajme, nesúc v srdci toto Slovo lásky a odpustenia. Kráčajme, očakávajúc zmŕtvychvstanie Ježiša, ktorý nás tak veľmi miluje a celý je láskou.“

Preložil: Jaroslav Mudroň

Svätý Otec: „Nebojme sa prekvapení, ktoré pre nás pripravil Boh“

Vatikán 31. marca (RV) - Svätý Otec František slávil v sobotu večer obrady Veľkonočnej vigílie v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne. Pri tej príležitosti pokrstil štyroch dospelých mužov - jedného Albánca a jedného Rusa vo veku 30 rokov, 23-ročného Taliana a 17-ročného Američana vietnamského pôvodu.

„Drahí bratia a sestry,

v evanjeliu dnešnej žiarivej noci Veľkonočnej vigílie stretávame ako prvé ženy, ktoré sa poberajú k Ježišovmu hrobu s voňavými olejmi, aby nimi pomazali jeho telo (porov. Lk 24,1-3). Idú prejaviť gesto súcitu, oddanosti, lásky, tradičné gesto voči zosnulej milovanej osobe, ako to robíme aj my. Nasledovali Ježiša, načúvali mu, cítili sa byť prijaté v ich dôstojnosti a sprevádzali ho až dokonca, až na Kalváriu a do chvíle, keď ho sňali z kríža. Vieme si predstaviť, čo prežívali, keď sa blížili k hrobu: istý druh smútku, bolesť z toho, že ich Ježiš opustil, bol mŕtvy, jeho životný príbeh sa skončil. Teraz nastal čas vrátiť sa k predchádzajúcemu životu. Avšak v ženách stále pretrvávala láska k Ježišovi, a tá ich pohýnala pobrať sa k hrobu. Zrazu sa však udeje niečo absolútne nepredvídané, niečo nové, čo rozruší ich srdcia, rozvráti ich plány a otrasie ich životom. Uvidia odvalený kameň od hrobu, priblížia sa a nenájdu Pánovo telo. Je to niečo, čo ich zmätie, zneistí a zanechá ich plné otázok. „Čo sa deje?“, „Čo toto všetko má znamenať?“ (porov. Lk 24,4). Nestáva sa nám to isté vždy, keď sa nám v každodennom slede udalostí prihodí niečo nové? Zastavíme sa, nechápeme a nevieme čo s tým. Nové skutočnosti nám veľakrát naháňajú strach, i tie, ktoré nám prináša Boh a ktoré od nás žiada. Sme ako apoštoli v evanjeliu. Často uprednostňujeme svoje istoty, pristaviť sa pri hrobe, pri myšlienke na mŕtveho, ktorý nakoniec žije iba v spomienkach na minulosť, podobne ako veľké postavy dejín. Bojíme sa Božích prekvapení. Drahí bratia a sestry v našom živote sa bojíme Božích prekvapení! On nás vždy prekvapí! Pán je takýto!

Bratia a sestry, neuzatvárajme sa pred novosťami, ktoré Boh chce vnieť do nášho života! Sme často unavení, sklamaní, smutní, cítíme ľarchu svojich hriechov, a myslíme si, že to nedokážeme? Neuzatvárajme sa do seba samých, nestrácajme nádej, nikdy sa nevzdávajme. Nejestvujú situácie, ktoré by Boh nemohol zmeniť, neexistuje hriech, ktorý by nemohol odpustiť, ak sa mu otvoríme.

Vráťme sa však k evanjeliu, k ženám, a pozrime sa ďalej. Nachádzajú prázdny hrob, Ježišovo telo tam nie je, stalo sa niečo nové, ale nič z toho ešte nie je jasné. Táto skutočnosť vzbudzuje otázky, rozpaky a nedáva odpovede na otázky. A hľa, dvaja mužovia v žiarivom odeve, čo hovoria: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych“ (Lk 24,5-6). To, čo bolo na začiatku jednoduchým gestom, skutočnosťou vykonanou z lásky – teda návšteva hrobu – teraz sa stáva udalosťou, príhodou, ktorá skutočne mení život. Už nič

neostane také ako predtým, nielen v živote týchto žien, ale aj v našom živote, v celých dejinách ľudstva. Ježiš nie je mŕtvy, je vzkriesený, je živý! Nevrátil sa jednoducho do života, ale on je sám život, pretože je Boží Syn, ktorý je Živý (porov. Num 14,21-28; Dt 5,26; Joz 3,10). Ježiš už viac nie je v minulosti, ale žije v prítomnosti a smeruje do budúcnosti. Ježiš je Božím večným „dnes“. Takto sa Božia novinka zjavuje pred očami žien, učeníkov a všetkých nás: víťazstvo nad hriechom, zlom, smrťou, nad všetkým tým, čo potláča život a ničí tvár človeka. Toto je poslanstvo, ktoré je pre mňa, pre teba, drahá sestra a drahý brat. Koľkokrát potrebujeme, aby nám Láska povedala: prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Problémy a starosti všetkých dní nás chcú prinútiť, aby sme sa uzavreli do seba samých, do smútku a horkosti... a tam je smrť. Nehľadáme tam toho, ktorý je živý!

Dovoľ teda, aby vzkriesený Ježiš vstúpil do tvojho života, prijmi ho ako priateľa s dôverou: On je život! Ak si bol doteraz od neho vzdialený, urob maličký krok. Prijme ťa s otvoreným náručím. Ak si indiferentný, zarišuj: nebudeš sklamaný. Ak sa ti zdá náročné ho nasledovať, neboj sa, zver sa mu, buď si istý, že ti je nablízku, je s tebou a daruje ti pokoj, ktorý hľadáš a silu, aby si žil podľa toho, ako chce on.

Chcel by som poďakovať ešte jeden, posledný prvok z evanjelia dnešnej žiarivej Veľkonočnej vigílie. Ženy sa stretávajú s Božou novinkou: Ježiš vstal z

mŕtvych, je živý! Avšak ich prvou reakciou pred prázdny hrobom a pred dvoma mužmi v žiarivom odeve je strach: „sklonili tvár k zemi“ – zaznamenal Lukáš – nemali odvahu sa ani dívať. Keď však počujú správu o zmŕtvychvstaní, prijímajú ju s vierou. Dvaja mužovia v oslnivom odeve začínajú základnými slovami: „Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei... Tu sa rozpamätali na jeho slová“ (Lk 24,6.8). Je to pozvanie spomenúť si na stretnutie s Ježišom, na jeho slová, gesta, na jeho život. Práve toto spomínanie s láskou na skúsenosť s učiteľom vedie ženy k tomu, aby prekonal každý strach a zanesli zvesť o zmŕtvychvstaní apoštolom a všetkým ostatným (porov. Lk 24,9). Pripomínať si to, čo Boh urobil pre mňa, pre nás, spomenúť si na cestu, ktorú sme prešli. Toto otvára srdce pre nádej do budúcnosti. Naučme sa pripomínať si, čo Boh urobil v našom živote!

V tejto noci svetla, zvolávajúc príhovor Panny Márie, ktorá uchovávala všetky udalosti vo svojom srdci (porov. Lk 2,19.51), prosme o to, aby nás Pán urobil účastnými na svojom zmŕtvychvstaní, aby nás otvoril pre svoju novinku, ktorá premieňa a voči svojim, Božím, prekvapeniam. Nech z nás urobí mužov a ženy schopných pamätať na to, čo on koná v našich osobných dejinách a v dejinách sveta. Nech nás urobí schopnými vnímať ho ako toho, ktorý žije, prebýva a koná uprostred nás. Nech nás denne učí tomu, aby sme nehľadali živého medzi mŕtvymi. Amen.“ **Preložil: Jozef Šofranko SJ**

Svätý Otec František udelil požehnanie Urbi et Orbi

Vatikán 31. marca (RV) - Svätý Otec František predsedal slávnosti Kristovho zmŕtvychvstania. Na Námestí sv. Petra vo Vatikáne a priláhlých uliciach sa dnes zišlo okolo 250-tisíc veriacich z celého sveta. Po slávení eucharistie predniesol tradičné veľkonočné posolstvo Urbi et Orbi, ktoré prinášame v plnom znení:

Výnimočnosťou eucharistickej slávnosti vo Veľkonočnú nedeľu je to, že pápež ju slávi sám bez koncelebrácie iných kňazov či biskupov. Pri svätej omši mu ako diakoni asistovali dvaja kardináli: Raffaele Farina, emeritný archivár vatikánskeho štátneho archívu a bibliotekár Vatikánskej apoštolskej knižnice a Angelo Comastri, generálny vikár Svätého Otca pre Mestský štát Vatikán a zároveň arcikňaz Baziliky sv. Petra. František slávil svätú omšu v latinčine, liturgické čítania zazneli v španielčine a angličtine. Spoločné modlitby veriacich boli prednesené v taliančine, jazyku Hindi, čínštine, nemčine a francúzštine. Po svätej omši, ktorá sa konala bez homílie, sa presunul do ložie Baziliky sv. Petra, odkiaľ predniesol tradičné veľkonočné posolstvo:

„Drahí bratia a sestry v Ríme a na celom svete, buona Pasqua, požehnanú Veľkú noc!

Je pre mňa veľkou radosťou, že vám môžem ohlásiť túto zvesť: Kristus vstal z mŕtvych! Chcel by som, aby sa dostala do každého domu, každej rodiny, najmä tam, kde je viac utrpenia, do nemocníc, do väzení...

Predovšetkým by som chcel, aby zasiahla všetky srdcia, pretože Boh je ten, ktorý chce rozsievať túto radosnú zvesť: Kristus vstal, je tu pre teba nádej, nie si viac pod vládou hriechu, zla! Zvíťazila láska, zvíťazilo milosrdenstvo! Božie milosrdenstvo vždy zvíťazí!

Aj my, podobne ako ženy, Ježišove učeníčky, ktoré išli k hrobu a našli ho prázdny, sa môžeme pýtať, aký zmysel má táto udalosť (porov. Lk 24, 4). Čo znamená, že Ježiš vstal? Znamená to, že Božia láska je mocnejšia ako zlo a ako samotná smrť; znamená to, že Božia láska môže pretvoriť náš život, môže nechať zakvitnúť tie oblasti púšte, ktoré sú v našom srdci. Toto dokáže urobiť Božia láska.

Táto láska, pre ktorú sa Boží Syn stal človekom a na ceste pokory išiel až do krajnosti a plného sebadarovania, až do pekiel, do priepastných hĺbok oddelenia od Boha, tá istá milosrdná láska zaplavila svetlom Ježišovo mŕtve telo a pretvorila ho, dala mu prejsť do večného života. Ježiš sa nevrátil do predchádzajúceho života, do pozemského života, ale vrátil sa do osláveného života Boha, vstúpil doň s našou ľudskou prirodzenosťou a otvoril nám budúcnosť nádeje.

Toto je teda Pascha, Veľká noc: je to exodus, prechod človeka z otroctva hriechu a zla do slobody lásky, dobra. Pretože Boh je život, iba život, a jeho slávu sme my, živý človek (porov. Irenej, *Adversus haereses*, 4,20,5-7).

Milí bratia a sestry, Kristus zomrel a vstal raz a navždy pre všetkých, avšak sila vzkriesenia, tento prechod z otroctva zla do slobody dobra sa musí uskutočňovať v každom čase, v konkrétnych priestoroch našej existencie, v našom každodennom živote. Cez koľké púšte musí človek prejsť aj dnes! Predovšetkým cez púšť, ktorá je v ňom samom, keď mu chýba láska k Bohu a k blížnemu, keď mu chýba vedomie, že má byť správcom a strážcom všetkého toho, čo mu Stvoriteľ dal a čo mu dáva stále. Avšak Božie milosrdenstvo môže dať zakvitnúť aj najvyprahnutejšej pôde, môže navrátiť život vyschnutým kostiam (porov. Ez 37, 1-14).

Toto je teda pozvanie, ktorým sa obraciam na vás všetkých: prijmime milosť Kristovho vzkriesenia! Nechajme sa obnoviť Božím milosrdenstvom, nechajme sa milovať Ježišom, dovoľme, aby moc jeho lásky pretvorila náš život; a staňme sa nástrojmi tohto milosrdenstva, kanálmi, cez ktoré môže Boh zavládzať zem, chrániť celé stvorenie a dať zakvitnúť spravodlivosti a pokoju.

Prosme teda zmŕtvychvstalého Ježiša, aby pretvoril smrť na život, aby nenávisť premenil na lásku, pomstu na odpustenie, vojnu na mier. Áno, Kristus je náš pokoj a prostredníctvom neho vyprosujeme pokoj celému svetu.

Mier pre Blízky východ, najmä medzi Izraelčanmi a Palestínčanmi, ktorí sa namáhajú pri hľadaní cesty porozumenia, aby s odvahou a ochotou pristúpili k vyjednávaniu a ukončili konflikt, ktorý trvá už príliš dlho. Pokoj pre Irak, aby definitívne ustalo každé násilie, a predovšetkým pre milovanú Sýriu, pre jej obyvateľov, ranených konfliktom a pre množstvo utečencov, ktorí očakávajú pomoc a potechu. Koľko krvi bolo preliatej! Koľko utrpení ešte treba podstúpiť, kým sa nenájde politické riešenie krízy?

Pokoj pre Afriku, ktorá je stále javiskom krvavých konfliktov. V Mali, aby našlo jednotu a stabilitu; a v Nigérii, kde žiaľ neustávajú atentáty ťažko ohrozujúce životy toľkých nevinných, a kde sa nemálo ľudí, aj detí, stáva rukojemníkmi teroristických skupín. Mier na východe Dominikánskej republiky a Konga a v Stredoafrickej republike, kde sú toľkí ľudia nútení opustiť vlastné domovy a stále žijú v strachu.

Mier v Ázii, predovšetkým na Kórejskom polostrove, aby sa prekonali rozdielnosti a vzrámal sa obnovený duch zmierenia.

Pokoj pre celý svet, doteraz rozdelený lakomstvom tých, čo hľadajú lacný zisk, ranený sebeckosťou, ktoré ohrozuje ľudský život a rodinu, egoizmom, ktorý pokračuje v obchodovaní s ľuďmi, v tom najrozšírenejšom otroctve dvadsiateho prvého storočia. Pokoj celému svetu, trápenému násilím spojeným s obchodom s drogami a hriechnym zneužívaním prírodných zdrojov! Pokoj tejto našej zemi! Nech vzkriesený Ježiš prinesie silu tým, čo sú obeťami prírodných katastrof a nech nás učiní zodpovednými správcami stvorenia.

Milí bratia a sestry,

na vás všetkých, čo ma počúvate v Ríme a vo všetkých častiach sveta, sa obraciam pozvaním žalmu: „Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. Teraz nech hovorí Izrael: „Jeho milosrdenstvo trvá naveky“ (Ž 118, 1-2). „

Jednou z noviniek dnešnej slávnosti bolo zrušenie pozdravov vo viac než šesťdesiatich jazykoch, v ktorých pápež doteraz prednášal krátke blahoželanania. Namiesto toho zaznel osobný príhovor Svätého Otca Františka v taliančine:

„Drahí bratia a sestry,

vám, ktorí ste sa zišli na tomto námestí, ktoré predstavuje srdce kresťanstva, aj vám všetkým, ktorí ste s nami spojení prostredníctvom komunikačných prostriedkov, ešte raz želim požehnanú Veľkú noc.

Prineste vašim rodinám, vašim krajinám posolstvo radosti, nádeje a pokoja, ktoré sa každoročne, v tento deň, mocne obnovuje. Vzkriesený Pán, víťaz nad hriechom a smrťou, nech je oporou pre všetkých, najmä pre tých najslabších a najnúdznejších.

Dakujem za vašu prítomnosť a svedectvo vašej viery. Osobitne myslím a ďakujem za tieto nádherné darované kvety, ktoré pochádzajú z Holandska.

Všetkým s láskou opakujem: Nech vzkriesený Kristus vedie vás i celé ľudstvo po cestách spravodlivosti, lásky a pokoja.“

Preložili: Mons. Marián Gavenda / Jozef Šofranko SJ

Svätý Otec pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná: Prijmeme Kristovo víťazstvo

Vatikán 1. apríla (RV) - Okolo 40-tisíc ľudí prišlo na Námestie sv. Petra, aby si vypočulo slová Františka pred mariánskou modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná.

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň a všetkým vám prajem požehnanú Veľkú noc!

Ďakujem, že ste prišli v takom veľkom počte aj dnes spoločne zdieľať veľkonočnú radosť, ústredné tajomstvo našej viery. Kiežby sa sila Kristovho vzkriesenia dotkla každého človeka – osobitne trpiacich –, a všetkých situácií, ktoré si vyžadujú viac dôvery a nádeje.

Kristus zvíťazil nad zlom v plnosti a definitívnym spôsobom, ale od nás a od ľudí každej doby sa žiada prijať toto víťazstvo do nášho života a konkrétnych situácií dejín a spoločností. Preto považujem za dôležité zdôrazniť to, čo si v dnešnej liturgii žiadame od Boha: «Všemohúci Bože, ty zveľaďuješ svoju Cirkev stále novým potomstvom; pomáhaj všetkým kresťanom, aby dôsledne plnili záväzky krstu, ktorý s vierou prijali» (Modlitba dňa Veľkonočného pondelka).

Skutočne, krst, ktorý z nás robí Božie deti a Eucharistia, ktorá nás zjednocuje s Kristom, sa musia oživiť, teda musia sa premeniť na postoje, konkrétne konanie, gestá a rozhodnutia. Milosť obsiahnutá vo veľkonočných sviatosťoch je obrovským potenciálom pre obnovenie osobného a rodinného života a spoločenských vzťahov. Všetko však prechádza cez ľudské srdce. Ak sa nechám zasiahnuť milosťou vzkrieseného Krista, ak jej dovoľm, aby zmenila ten aspekt, ktorý vo mne nie je dobrý a môže škodiť mne samému i iným, dovoľm Kristovmu víťazstvu, aby sa v mojom živote upevnilo a rozšírilo svoje spasné pôsobenie. Toto je sila milosti! Bez milosti nemôžeme nič urobiť. Bez milosti nemôžeme nič urobiť! Prostredníctvom milosti krstu a Eucharistie sa môžem stať nástrojom Božieho milosrdenstva, toho nádherného Božieho milosrdenstva.

Prejavovať vo svojom živote sviatosť, ktorú sme dostali: Toto je, drahí bratia a sestry, našou každodennou úlohou, a povedal by som, že aj našou každodennou radosťou! Radosťou z toho, že sa cítime nástrojmi Kristovej milosti ako ratolesti na viniči, ktorým je on sám, oživovaní miazgou jeho Ducha!

Modlime sa spoločne v mene umučeného a vzkrieseného Pána, a na príhovor Najsvätejšej Panny Márie, aby Veľkonočné tajomstvo mohlo pôsobiť v hĺbke nášho vnútra a tohto nášho času, aby nenávisť prenechala miesto lásky, klamstvo pravde, pomsta odpusteniu a smútok radosti.“

Svätý Otec stretnutie s veriacimi uzavrel pozdravom v taliančine:

„S veľkou radosťou pozdravujem všetkých vás, drahí pútnici, ktorí ste prišli z rozličných kontinentov, aby ste sa zúčastnili na tejto chvíli spoločnej modlitby.

Každému želim pokojné prežitie Veľkonočného pondelka, v ktorom znovu zaznieva radostné ohlasovanie Veľkej noci: Kristus vstal z mŕtvych! Požehnanú Veľkú noc vám všetkým! A dobrú chuť k obedu.“ -js-

František si súkromne uctil pamiatku bl. Jána Pavla II.

Vatikán 2. apríla (RV) - Svätý Otec si v utorok večer po uzatvorení Baziliky sv. Petra vo Vatikáne súkromne uctil pamiatku bl. Jána Pavla II., od ktorého odchodu na večnosť práve v tento deň uplynulo osem rokov. Františka sprevádzali kardinál Angelo Comastri a osobný sekretár Mons. Alfred Xuereb. Svätý Otec zotrval v dlhej modlitbe pred hrobom Jána Pavla II., potom sa krátko zastavil pred hrobkami bl. Jána XXIII. a sv. Pia X.

Životná púť Jorgeho Maria Bergoglia, dnešného pápeža, je pevne zviazaná s pontifikátom Jána Pavla II. Tento pápež ho v roku 1992 vymenoval za biskupa a o deväť rokov neskôr za kardinála.

RV CZ

Svätý Otec František: Ježišovo vzkriesenie je našou silou

Vatikán 3. apríla (RV) - Približne 30-tisíc ľudí prišlo na Námestie sv. Petra vo Vatikáne, aby sa stretlo so Svätým Ocom. Bolo medzi nimi aj okolo 10-tisíc študentov z Milánskej diecézy, ktorá v týchto dňoch absolvuje organizuje púť birmovancov do Večného mesta. František vo svojej katechéze pokračoval v cykle, ktorý začal jeho predchodca Benedikt XVI. a rozjímal nad vyznaním z Kréda „tretieho dňa vstal zmŕtvych podľa Písma“.

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes pokračujeme v našich katechézach k Roku viery. Vo vyznaní viery opakujeme tieto slová: „Tretieho dňa vstal z mŕtvych podľa Svätého písma“. A túto udalosť teraz slávime: Ježišovo vzkriesenie, jadro kresťanského posolstva, ktoré znie celými dejinami a siaha až do našich dní. Svätý Pavol píše kresťanom do Korinta: „odovzdal som vám predovšetkým to, čo som aj ja prijal: že Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem, že bol pochovaný a že bol tretieho dňa vzkriesený podľa Písem, že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim“ (1 Kor 15,3-5). Toto krátke vyznanie viery ohlasuje Veľkonočné tajomstvo – opisom prvých zjavení vzkrieseného Pána Petrovi a Dvanástim: Ježišova smrť a jeho vzkriesenie sú srdcom našej nádeje. Bez tejto viery v Ježišovu smrť a v jeho vzkriesenie bude naša nádej slabá, ba nebude ani nádejou. Veď práve Ježišova smrť a jeho vzkriesenie sú srdcom našej nádeje.

Apoštol hovorí: „A keď Kristus nevstal, vaša viera je márna a ešte stále ste vo svojich hriechoch“ (v. 17). Bohužiaľ, ľudia sa často snažili zahmlievať vieru v Ježišovo vzkriesenie, ba aj medzi veriacich sa vkradli pochybnosti. Bola to taká viera ako „voda z ruží“ – ako sa u nás hovorí – čiže riedka, slabá viera. To všetko kvôli povrchnosti, niekedy nezájmu, kvôli tomu, že sa ľudia zaoberajú tisíc inými vecami, ktoré pokladajú za dôležitejšie ako vieru – alebo tiež preto, že život vnímajú len z horizontálneho hľadiska. Avšak práve vzkriesenie nám dáva najväčšiu nádej, pretože otvára náš život a život sveta pre budúcu Božiu večnosť, pre plnosť šťastia, pre istotu, že nad zlom, hriechom a smrťou možno zvíťaziť. A toto nám pomáha zvládať naše každodenné úlohy s väčšou dôverou, odvahou a odhodlanosťou. Vzkriesenie Krista je našou silou!

Ako nám však bola odovzdaná pravda viery o Kristovom vzkriesení? V Novom zákone nachádzame dva druhy svedectiev: jedny sú vo forme vyznania viery, teda ako súhrnné formulácie toho, čo je vo viere podstatné; iné sú zasa vo forme rozprávania o udalosti vzkriesenia a o veciach, ktoré s ním boli spojené. Čo sa týka prvých svedectiev: jednu formu vyznania viery sme práve počuli, ďalšiu nachádzame v Liste Rimanom, kde svätý Pavol píše: „Ak svojimi ústami vyznávaš: «Ježiš je Pán», a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený“ (10,9).

Už od prvých krokov Cirkvi teda existuje jasná a pevná viera v tajomstvo Ježišovej smrti a vzkriesenia. Dnes by som sa ale chcel zastaviť pri druhom type svedectiev,

teda pri vyznaniach vo forme rozprávania, ktoré nachádzame v evanjeliách. Predovšetkým si môžeme všimnúť, že prvými svedkami udalosti vzkriesenia boli ženy. Na úsvite prišli k hrobu, aby pomazali Ježišovo telo – a objavili prvé znamenie: prázdny hrob (porov. Mk 16, 1). Potom nasleduje ich stretnutie s Božím poslom, ktorý hlása: Ježiš z Nazareta, Ukrižovaný, tu nie je. Vstal z mŕtvych (porov. v. 5-6). Ženy poháňané láskou prijímajú tento oznam s vierou: uveria a hneď ho podávajú ďalej – nenechávajú si to len pre seba. Podávajú ho ďalej.

Radosť nad tým, že Ježiš žije a nádej, ktorá človeku naplní srdce – to si nemožno nechať len pre seba. A malo by sa to zopakovať aj v našom živote. Zažime radosť z toho, že sme kresťania! Veríme vo Vzkrieseného, ktorý zvíťazil nad zlom a smrťou! Majme odvalu „vyjst“ von, aby sme túto radosť a toto svetlo rozšírili do všetkých oblastí nášho života! Vzkriesenie Krista je našou veľkou istotou; je to ten najcennejší poklad! Ako by sme sa mohli nepodeliť s ostatnými o tento poklad, o túto istotu. Nie je len pre nás, je na to, aby sme ju odovzdali ďalej, dali aj ostatným, podelili sa s ňou. Je to naše svedectvo.

Potom je tu ďalší prvok. Vo vyznaniach viery Nového zákona sa ako svedkovia vzkriesenia vždy spomínajú len muži, apoštoli, nikdy nie ženy. To preto, že podľa židovského zákona, ktorý platil v daných časoch, ženy a deti nemohli vydávať hodnoverné svedectvo. V evanjeliách však majú ženy primárne, podstatné miesto. Tu si môžeme uvedomiť jednu vec, ktorá svedčí aj o dejinnosti Vzkriesenia: ak by vzkriesenie bolo vymyslené, v kontexte daných čias by určite nebolo spojené so svedectvom žien. Evanjelisti však len rozprávajú to, čo sa naozaj stalo: prvými svedkami zmŕtvychvstania boli ženy. Toto nám hovorí, že Boh si nevyberá podľa ľudských kritérií: prvými svedkami Ježišovho narodenia sú pastieri, jednoduchí a pokorní ľudia; prvými svedkami vzkriesenia sú ženy.

Čo je veľmi pekné, je úloha žien, matiek, starých mám. Svedčiť o viere pred svojimi deťmi a vnukmi – svedčiť o tom, že Ježiš je živý, žije, vstal z mŕtvych. Mamy a staré mamy, vydávajte toto svedectvo! Pre Boha je podstatné naše srdce: nakoľko sme preňho otvorení – či sme ako deti, ktoré v neho majú dôveru. Toto nás ale privádza aj k zamysleniu nad tým, že ženy v Cirkvi a v živote viery mali a stále majú dôležitú úlohu otvárať dvere Pánovi, nasledovať ho a komunikovať jeho Tvár, pretože pohľad viery vždy potrebuje jednoduchý a hlboký pohľad lásky. Apoštoli a učenci mali väčšie ťažkosti uveriť. Ženy nie. Peter beží na miesto pochovania, ale pozastavuje sa nad prázdny hrobom. Tomáš sa musí svojimi rukami dotknúť rán na Ježišovom tele. Aj v našom živote viery je dôležité spoznať a zažiť ako nás Boh miluje, nemať strach z lásky k nemu: vieru potom vyznáваме ústami aj srdcom, slovom aj láskou.

Po zjaveniach ženám nasledujú ďalšie: Ježiš sa sprítomňuje novým spôsobom: je ukrižovaný, avšak jeho telo je oslávené; nevrátilo sa k pozemskému životu, ale má

nové vlastnosti. Najskôr ho nespoznávajú, a len prostredníctvom jeho slov a gest sa im otvárajú oči: stretnutie so Vzkrieseným premieňa, dáva viere novú silu, nový, nezlomný základ. Aj pre nás sú tu mnohé znaky, ktorými sa Vzkriesený dáva spoznať: Sväté písmo, Eucharistia, ostatné sviatosti, dobročinná láska a gesta lásky, ktoré v sebe nesú lúč svetla Vzkrieseného. Nechajme sa prežiť Kristovým vzkriesením, nechajme sa premeniť jeho silou, aby aj prostredníctvom nás na tomto svete znaky smrti prepustili miesto znakom života.

Vidím, že na námestí je veľa mladých. Chlapci a dievčatá. Pozrite. Chcem vám povedať: odovzdávajte ďalej túto istotu, že Pán je živý, že kráča po našom boku celý život. Toto je vaše poslanie. Odovzdávajte ďalej túto nádej. Buďte zakotvení v tejto nádeji, v tejto istote, ktorú máme v nebi. Pevne držte lano, ukotvite sa a odovzdávajte ďalej nádej. Vy, Ježišovi svedkovia, vydávajte svedectvo o tom, že Ježiš žije – a toto nám dá nádej, toto poskytne nádej celému svetu, ktorý je tak zostarnutý kvôli vojnám, zlu a hriechu. Vpred, mladí, do toho!

Preložil: Martin Kramara

František ako prvý pápež v katakombách pod bazilikou

Vatikán 2. apríla (RV) - Svätý Otec František v pondelok popoludní navštívil katakomby pod vatikánskou bazilikou a zotrval v modlitbe pri hrobe sv. Petra. Svätý Otec je prvým pápežom, ktorý navštívil Nekropolis, archeologicky odkrytý počas Druhej svetovej vojny. Sprevádzali ho arcikňaz uvedenej baziliky kardinál Angelo Comastri, osobný sekretár Mons. Alfred Xuereb a dvaja zamestnanci zodpovední za vatikánsky Nekropolis. Návšteva trvala približne 45 minút.

Kardinál Angelo Comastri, vikár Svätého Otca pre mestský štát Vatikán, komentoval pre Vatikánsky rozhlas návštevu Františka katakomb pod vatikánskou bazilikou, kde pápež zotrval v modlitbe pri hrobe sv. Petra. „Pápež chcel vidieť miesto, kde sa zrodil rímsky pontifikát, do ktorého dnes Prozreteľnosť zapojila tiež jeho samého,“ hovorí kardinál Comastri, ktorí sprevádzal Svätého Otca pri jeho návšteve vatikánskeho Nekropolisu.

„Prešli sme Vatikánskymi kryptami a zostúpili do nekropolisu, čím sme sa vrátili o približne 18. storočí naspäť. Až do roku 1939 - 1940 bola nekropola zakrytá zeminou, ktorú v roku 320 staviteľia cisára Konštantína použili k vyrovnaniu povrchu pred stavbou prvej baziliky. Potom vďaka architektonickým vykopávkam sa všetko ako zázrakom objavilo. Najskôr sme sa zastavili pri egyptskom mauzóleu z konca 2. storočia. V tejto hrobke je medzi množstvom pohanských hrobov tiež jeden kresťanský. Je to zrejmy dôkaz toho, že kresťanstvo

- ako kvas - začalo prenikať do pohanského sveta. Pápež si pozorne vypočul výklad a vyhlásil: To isté sa deje tiež dnes - sme kvasom uprostred pohanského sveta. Potom sme postáli pred náhrobným kameňom jedného muža, kresťana menom Istatilius, na ktorom je: Žil so všetkými vo svornosti a nikdy nevyvolával hádky. Pekný životný program, poznamenal pápež. Keď sme sa priblížili k hrobu sv. Petra, bolo na Svätom Otcovi vidieť viditeľné dojatie. Pozorne si prehliadol bielu stenu pokrytú nápismi, ktoré dosvedčujú úctu ku Kniežat'u apoštolov. Potom sme si pokľakli v Klementínskej kaplnke, ktorá je pred apoštolským hrobom, a nahlas sme zopakovali trojité Petrovo vyznanie viere, dokumentované v evanjeliách. Bolo veľmi krásne počuť pápežov hlas, ktorý s nami všetkými opakoval Petrove slova: Ty si Mesiáš, Syn živého Boha. Potom Svätý Otec predniesol ďalšie Petrove vyznanie po Ježišovej reči, predznamenujúci eucharistiu: Pane, ku komu pôjdeme? Ty máš slová večného života. Nakoniec sme zopakovali tretie Petrove vyznanie, ktoré hovorí po Ježišových slovách na brehu Tiberiadského jazera. Na trojitú Ježišovu otázku, či ho miluje, apoštol odpovedá: Pane, ty vieš všetko, vieš, že ťa milujem. Pápežov hlas sa akoby pridával k týmto Petrovým slovám a opätovne ich prežíval, pretože dnes Kristus poveril Petrovým poslaním práve jeho. Nepochybne sa tu prejavila kontinuita Cirkvi. Po dvoch tisícročiach Petrov nástupca prichádza práve na toto miesto, aby - s rovnakým odhodlaním a krehkosťou - pokračoval v poslaní, za ktorým sa človek zvieria žalúdok. Byť skalou, na ktorej Ježiš stavia svoju Cirkev. Bolo hmatateľné, že pápež veľmi cíti túto zodpovednosť. Veľmi pozorne sledoval všetko, čo sa týkalo sv. Petra, temer ako by sa chcel nadchnúť jeho mučenictvom a svedectvom,“ uviedol kardinál Comastri.

Svätý Otec na záver pozdravil prítomný personál Baziliky sv. Petra a peši sa vrátil do Domu sv. Marty.

RV CZ

František vyjadril obavy o svoju vlasť zasiahnutú povodňami

Vatikán 4. apríla (RV) - Svätý Otec vyjadruje obavu o svoju vlasť zasiahnutú povodňami a zároveň uisťuje o svojej duchovnej blízkosti všetkým postihnutým. Záplavy, spôsobené prudkými dažďami, v týchto dňoch postihli najmä oblasť hlavného mesta a viedli k desiatkam obetí na životoch. František v liste adresovanom argentínskemu arcibiskupovi metropolitovi Mariovi Aureliovi Polimu, vyzýva občianske inštitúcie, Cirkev a všetkých ľudí dobrej vôle, k prejavom lásky a k duchu kresťanskej solidarity pri poskytovaní potrebnej pomoci. Udeľuje im apoštolské požehnanie ako prejav spolúčtenia s drahým ľudom Argentíny a ako záruku útechy.

RV CZ

Státisíce Francúzov opäť bránili práva manželstva, rodiny a detí

Paríž 26. marca (RV) - Centrum francúzskeho hlavného mesta zaplnili uplynulú nedeľu opäť státisíce ľudí, aby demonštrovali proti právnej redefinícii manželstva, ktorá je hlavným volebným sľubom prezidenta Françoise Hollanda. Nechceme zákon ministerky Taubiraovej, chceme prácu - podobné slogany definovali súčasné hlavné problémy Francúzov, ktoré zdieľajú aj homosexuálne komunity. Viacerí príslušníci tejto menšiny totiž tiež pochodovali v radoch manifestantov. Rovnako ako predstavitelia ďalších minorít a najnižších vrstiev francúzskej spoločnosti - moslimov, protestantov, frankofónnych Afričanov, obyvateľov periférií.

Polícia viackrát nasadila slzný plyn, aby zabránila vstupu prítomných na luxusnú triedu Chapms-Elysées. Ako uviedlo parížske policajné riaditeľstvo, bolo zasiahnutých asi sto mladých ľudí. Nikto nebol zranený. Podľa policajných údajov protestovalo proti tzv. „manželstvu pre všetkých“ 340-tisíc ľudí. Organizátori manifestácie hovoria o 1 400 000 účastníkoch. Symbolická postava už tretieho tohtoročného pochodu, francúzska humoristka vystupujúca pod pseudonymom Frigide Bardot, podľa korešpondenta talianskeho denníka La Stampa kritizovala túto vojnu čísiel. Ide tu o zrejmy zámer - zamlčať pravdu o skutočnom počte protestujúcich, uviedla.

Na manifestácii bol prítomný aj duchovný správca Slovenskej katolíckej misie v Paríži Mons. Imrich Tóth: „Napriek chladnému počasiu sa na nej zúčastnila pestrá paleta demonštrujúcich: od mladých, cez rodiny s deťmi, dôchodcov, dokonca aj vozičkári,“ uviedol. Manifestácia bola pokojná, niesla sa v priateľskej atmosfére napriek rôznosti vierovyznaní, avšak zo strany policajnej prefektúry bolo vidieť snahu podujatie prekaziť, napr. jej zákazom na Champs-Elysees.

Návrh zákona, ktorý legalizuje manželstvá ľudí rovnakého pohlavia a povoľuje im adoptovať si deti, schválila dolná komora francúzskeho parlamentu vo februári tohto roku. V apríli má o ňom rokovať senát, v ktorom však majú väčšinu vládni socialisti. -jak-/ RV CZ

Arcibiskup Los Angeles požaduje reformu imigračnej politiky

USA 26. marca (RV) - Arcibiskup Los Angeles Mons. José Gomez, predseda Komisie pre migráciu pri Konferencii katolíckych biskupov Spojených štátov amerických (USCCB), vydal naliehavú výzvu pre novú komplexnú reformu imigračného zákona, ktorá umožní a zaručí prisťahovalcom začať proces nevyhnutný na získanie občianstva.

Po dlhú dobu americkí biskupi vedú intenzívny zápas o podporu politik, ktoré chránia práva a dôstojnosť prisťahovalcov a vyzývajú k reforme, ktorá vyvažuje dodržiavanie zásad právneho štátu s tradíciou pohostinnosti v krajine. Výzva bola potvrdená na nedávnom stretnutí delegácie 15 náboženských vodcov s prezidentom Obamom. -jak-

Vyhlásenie nigérijských biskupov na tému dôstojnosť ľudskej bytosti

Nigéria 25. marca (news.va) - Obrana ľudskej dôstojnosti je povinnosťou viery a každý čin spáchaný proti tejto dôstojnosti je skutkom proti Bohu. Nigérijskí biskupi to uviedli vo vyhlásení vydanom na konci plenárneho zhromaždenia na tému „viera a dôstojnosť ľudskej bytosti“. Prestúpenia proti ľudskej dôstojnosti sú: vražda, genocída, potrat, eutanázia, samovražda, mrzačenie, fyzické a psychické mučenie, neoprávnený psychologický nátlak, neľudské životné podmienky, svojvoľné väznenie, deportácie, otroctvo, prostitúcia, obchodovanie s ľuďmi a predaj žien a detí a ponížujúce pracovné podmienky. Tieto zločiny, uvádzajú biskupi, „sú jedom civilizácie a degradujú ich páchatel'ov ešte viac než ich obeť“.

Potom sa biskupi zamerali na situáciu v Nigérii a uviedli, že „Nigéria sa potýka s vážnymi ohrozeniami ľudskej dôstojnosti“. Medzi ne patria: zlá vláda, neistota, korupcia, kolaps morálky, porušovanie občianskych práv „na základe etnickej príslušnosti, náboženského vyznania, pohlavia či zemepisného pôvodu“. „Tieto a ďalšie diskriminačné praktiky v súčasnej dobe ohrozujú ľudskú dôstojnosť v našej krajine,“ píše sa vo vyhlásení.

Biskupi odsúdili násilie, ktoré na nevinných ľuďoch pácha Boko Haram a ďalšie ozbrojené skupiny: „Odsudzujeme skutočnosť, že Nigéria je miestom, kde ľudia zabíjajú v mene náboženstva, krajinou, kde je sloboda vyznania vyhradená iba niektorým ľuďom.“ news.va

Austrálske semináre vykazujú významný prírastok poslucháčov

Austrália 25. marca (Kathnet) - Austrálske semináre vykazujú významný prírastok zapísaných poslucháčov. Napriek negatívnym novinovým titulkom, ktoré sa sústreďujú hlavne na škandály, stúpol počet bohoslovcov z 235 v roku 2007 na vlnajších 350. Rektor Queenslandského seminára Tony Randazzo povedal, že seminár je silnejšie obsadenější, ako pred 20 rokmi. Pritom záujemcovia ukazujú „skutočne solídne presvedčenie“, dodal rektor Randazzo. -kn-

Vyhlasenie predsedu KBS k 20. výročiu založenia Konferencie biskupov Slovenska

Pred dvadsiatimi rokmi 23.3.1993 erigoval prefekt Kongregácie pre biskupov kardinál Bernardinus Gantin Konferenciu biskupov Slovenska. Toto jubileum je príležitosťou poďakovať za Božie dobrodenia i Svätému Otcovi za dôveru, ktorá bola takto preukázaná slovenským biskupom.

Konferencia biskupov má pevné miesto v živote katolíckej Cirkvi. Uplynulých dvadsať rokov prinieslo rozvoj náboženského života v našich farnostiach a spoločnostiach, boli založené desiatky cirkevných škôl a charitatívnych zariadení. S vďakou a modlitbou spomíname na dvoch predsedov KBS, Mons. Rudolfa Baláža a Mons. Františka Tondru, ktorých si Pán nedávno povolal do večnosti. Za najvýznamnejšiu udalosť v novodobých cirkevných dejinách Slovenska považujeme historické návštevy blahoslaveného pápeža Jána Pavla II. v rokoch 1990, 1995 a 2003. V roku 2000 bola prijatá Základná rámcová zmluva medzi Slovenskou republikou a Svätou Stolicou a neskôr ďalšie dve čiastkové zmluvy. Chceme oceniť dlhodobú ústretovosť politickej reprezentácie, ktorá umožnila vybudovať vzájomne korektné vzťahy. Poslednou významnou udalosťou bola zmena organizácie slovenských gréckokatolíckych a rímskokatolíckych diecéz v roku 2008.

Hlavnou úlohou Konferencie biskupov Slovenska zostáva svedectvo o milosrdnom vzťahu živého Boha ku každému človeku a uskutočňovanie evanjeliových hodnôt v živote spoločnosti. Veľmi si želáme, aby sa podarilo uzavrieť čiastkové zmluvy so Svätou Stolicou o výhrade vo svedomí a financovaní cirkvi. Chceme posilňovať vnímavosť všetkých členov našej spoločnosti pre ochranu života od počatia po prirodzenú smrť, pre ochranu manželstva a rodiny a pre pomoc chudobným a ľuďom na okraji spoločnosti. K tomu pozývame veriacich a všetkých ľudí dobrej vôle.

Mons. Stanislav Zvolenský
predseda Konferencie biskupov Slovenska

Duchovné cvičenia s biskupom Chovancom v Rádiu LUMEN

Banská Bystrica 25. marca (TK KBS) - Vo vysielaní Rádia LUMEN sa konali šieste rozhlasové duchovné cvičenia s banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Mariánom Chovancom. Niesli sa v znamení motta „Viera je poklad života“. V programe nechýbali sväté omše, pobožnosť Krížovej cesty, eucharistické adorácie či úvahy na dané témy.

Čo mal priniesť tento program, hovorí aj exercitátor, biskup Chovanec. „Mojou túžbou bolo, aby tieto duchovné cvičenia pomohli našim poslucháčom prijať Ježiša Krista ako absolútneho Pána. Prosím Pána Boha, aby cez tieto duchovné cvičenia dal našim poslucháčom do srdca čistú radosť, hlboký pokoj, ktoré budú vyvieriť práve z toho, že oni sú prehĺbili svoju vieru.“ Poslucháči zo Slovenska i zo sveta sa do programu zapojili prostredníctvom sms-iek a telefonátov. Krátko pred polnocou poďakoval otcovi biskupovi riaditeľ Rádia LUMEN Juraj Spuchľák. „Ďakujem Pánu Bohu, že sa podarilo tieto duchovné cvičenia stráviť s vami otec biskup. Ja sa chcem poďakovať za úsilie, ktoré stálo tiež nie jednu hodinu času, ale oveľa viac pri príprave na príhovory, na adorácie, na taký maratón vystúpení v rozhlase, ktorý je spojený s úvahami, ktoré sú viazané na jednu tému a potrebujú aj rozvinúť práve s ohľadom na potreby našich poslucháčov.“ Duchovné cvičenia ukončili požehnaním biskupa Chovanca. Pavol Jurčaga

Výročie Sviečkovej manifestácie si pripomenuli aj v katedrále

Bratislava 26. marca (TK KBS) - V Bratislave si svätou omšou v Katedrále sv. Martina a následným verejným modlitbovým zhromaždením na Hviezdoslavovom námestí pripomenuli 25. výročie uskutočnenia Sviečkovej manifestácie - pokojného zhromaždenia ľudí, ktorí 25. marca 1988 s horiacimi sviečkami v rukách žiadali uplatnenie náboženskej slobody a voči ktorým vtedy násilne zasiahli orgány štátnej moci. Svätú omšu celebrol val bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský spolu s pomocným bratislavským biskupom Mons. Jozefom Hal'kom. Po nej sa spolu s ostatnými prítomnými presunuli na Hviezdoslavove námestie, kde sa všetci prítomní spoločne pomodlili päť desiatkov bolestného ruženca, čím si pripomenuli atmosféru tohto dňa pred 25 rokmi. Lukáš Uváčik

Prešovský metropolita Babjak na pastoračnej návšteve v Poprade

Poprad 26. marca (TK KBS) - Gréckokatolíci v Poprade slávilí Kvetnú nedeľu 24. marca v spoločnosti so svojim arcibiskupom a metropolitom Jánom Babjakom SJ, ktorý v ich novom chráme zasvätenom sv. apoštolom Petrovi a Pavlovi, ktorý bude slávnostne posvätený 29. júna tohto roku, slávil archijerejskú svätú liturgiu. Všetkých povzbudil k hlbokému duchovnému prežitiu Veľkého týždňa a radostnému sláveniu Paschy. Lubomír Petrik

Stretnutie mládeže Kvetný víkend

BRATISLAVA - Kvetná nedeľa v Bratislave patrí tradične mladým. V Starej tržnici v Bratislave sa konal už 4. ročník diecézneho stretnutia mládeže s názvom Vikvetfest. Zúčastnilo sa na ňom okolo 300 mladých ľudí, ktorých čakal duchovný i hodnotný program so známymi hosťami. Svätú omšu slávil v Katedrále sv. Martina s bratislavským arcibiskupom metropolitom Mons. Stanislavom Zvolenským. Nechýbala ani krížová cesta v uliciach Starého mesta. Tento ročník sa konal v znamení motta: „Chodte a získavajte učeníkov zo všetkých národov.“ (porov. Mt 28,19). Program prebiehal súbežne s oslavami 25. výročia Sviečkovej manifestácie. Program pre mladých bol rozdelený do dvoch častí, duchovnej časti, kde sa priamo ohlasovalo evanjelium a poobedňajšej nízkooprahovej časti, kde evanjelium podávalo mladým len po kvapkách cez

predstavovanie hlbokých ľudských hodnotách práve cez oživenie posolstva Sviečkovej manifestácie. Akcia bola otvorená rannými chválami v podaní kapely Godknows, pokračovala už tradičným sprievodom s ratolesťami do Katedrály sv. Martina, kde otec arcibiskup Zvolenský slávil svätú omšu Kvetnej nedele. V homílii otec arcibiskup Zvolenský povzbudil a poprial mladým prežívanie Božej blízkosti pri spoznávaní tajomstva umučenia, smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Následne program pokračoval znova v Starej tržnici vystúpením vokálneho kvarteta Quadrifoglio, témou „Robiť ťažké veci“ v podaní Martina Neslušana, historickou správou o konaní a prínose Sviečkovej manifestácie na slobodu našej krajiny, ktorú predstavil predseda FKI František Neupauer a pozvaním byť mladý a konať veľké veci v našej Cirkvi a národe burcoval mladých bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko. Akciu svojou účasťou podporili ako autority poslanci Národnej rady SR Július Brocka a Branislav Škripek. Odznali tiež autentické svedectvá priamych účastníkov manifestácie pred 25 rokov a program v Starej tržnici ukončil koncert speváčky Janais. Celý deň bol ukončený znova ohlasovaním evanjelia cez krížovú cestu po uliciach Starého mesta Bratislavy.

Jozef Slezák

PREŠOV - S palmovými listami a s bahniatkami v rukách sa v nedeľu na palmovom sprievode v centre mesta stretli prešovskí veriaci. Po prvýkrát ho pripravilo

tamojšie Arcidiecézne centrum pre mládež a jeho trasa viedla od súsošia Imakulaty do Konkaderály svätého Mikuláša. Mladí ľudia si týmto sprievodom chceli spoločne pripomenúť vstup Ježiša do Jeruzalema a zavŕšenie jeho veľkého diela pre spásu všetkých.

Palmovému sprievodu, ktorého jadro tvorila približne stovka mladých ľudí, sa pridali aj ďalší veriaci. Košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárik vo svojej homílii na svätej omši, slávanej v konkatedrále,

sa zamerl na Veľký týždeň ktorý je pred nami, citujúc slová 78. žalmu. Chceme rozjímať o starodávnych tajomstvách, ktoré sú znakom našej spásy. „Teda tak ako v Starom zákone Boh kládol na srdce Izraelitom, aby rozprávali svojim synom a vnukom o starodávnych tajomstvách, o všetkom čo vykonal v ich prospech, tak aby sme aj my prežili tak trošku obrazne povedané celý tento Veľký týždeň v tejto Getse-

manskej záhrade, v blízkosti Pána Ježiša a samozrejme aby sme to potom rozprávali aj my ďalej.“

Mladí z prešovských farností sa stretávajú pravidelne raz mesačne. Dnešnú Kvetnú nedeľu sa rozhodli po prvýkrát sláviť aj palmovým sprievodom a je pravdepodobné, že sa toto podujatie stane v Prešove tradíciou.

Mária Čigášová

BANSKÁ BYSTRICA - K vysokej účasti prispel podľa organizátorov najmä záujem o svedectvo rodičov blahoslavenej Chiary Luce Badano, ktorí napriek vysokému veku a zdravotným problémom pricestovali na Slovensko až z Talianska. Stretnutie Step out organizovala Komisia pre mládež v Spišskej diecéze (KpM). „Týmto názvom sme chceli povzbudiť mladých ľudí, aby zatiahli na hlbinu a vykročili na svoju cestu života s Ježišom. Tomu zodpovedal aj program a zaujímavé sprievodné aktivity,“ uviedol Marek Uličný, riaditeľ KpM.

Úvodné mimické divadlo spoločenstva mladých z Vlkoviec humorným spôsobom predstavilo rôzne druhy kráčania v živote mladého človeka. V programe nechýbalo vystúpenie speváka Martina Husovského. Tanečná skupina Activ8 z Popradu venovala 20-minútový scénický tanec hodnote ženy. S krátkou etudou sa predstavil aj mladý študent herectva. Príbehom o vozičkárovi, ktorý napriek svojmu handicapu neprestal snívať, otvoril svedectvo rodičov a blízkych priateľov blahoslavenej Chiary Luce Badano. Po jeho skončení nasledoval v preplnenej sále dlhý a silný potlesk.

POPRAD - V Poprade sa v nedeľu konalo Diecézne stretnutie mládeže. Začalo palmovým sprievodom mestom Poprad a svätou omšou, ktorú celebroidal spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka.

Mons. Štefan Sečka v diskusii povzbudil mladých ľudí, aby boli chápaní a otvorení voči svojim neveriacim priateľom, ktorých práve takýmto spôsobom môžu priviesť ku Kristovi. „Sprievodné aktivity mali nádych tvorivosti a adrenalínu. Počas nich mali účastníci možnosť taktiež viac spoznať mládežnícke spoločenstvá Spišskej diecézy. Práve tie sa postarali o program aj organizačné zabezpečenie celej akcie,“ dodal M. Uličný. Podujatie spolu pripravovalo viac ako 150 dobrovoľníkov z takmer dvadsiatich spoločenstiev. Vyvrcholením programu bolo krátke tieňové divadlo a adorácia v Popradskej Konkatedrále.

Mária Janusová

NITRA - Slávenie Kvetnej nedele a celého Veľkého týždňa začali desiatky katolíckych veriacich v Nitre v miestnej katedrále, v Bazilike svätého Emeráma. Svätú omšu celebroidal nitriansky biskup Viliam Judák. Večer bol pre mladých vysokoškolákov pripravený celonočný duchovný program.

Lubomír Hlad, rektor Univerzitného pastoračného centra v Nitre:

„Univerzitná pastoračné centrum pripravilo program, ktorý je na jednej strane voľnočasový, ale predovšetkým, a to je vlastne to ťažisko, program duchovný pre prehĺbenie veriacich študentov vo viere, prípadne pre oslovenie hľadajúcich.“ Miroslav Lyko

Kvetná nedeľa s mládežou v uniformách

BRATISLAVA - V hlavnom chráme Ordinariátu OS a OZ SR - Katedrále sv. Šebastiána sa 24. marca 2013 zišli zástupcovia mládeže z vojenských a policajných škôl na svätej omši s ordinárom OS a OZ SR Mons. Františkom Rábekom. V uniformách v liturgickom sprievode s ratolesťami v rukách vstúpili do chrámu, aby spolu s ordinárom, biskupskými vikármi a kaplánmi z Akadémie Ozbrojených síl generála M. R. Štefánika, Akadémie Policajného zboru a Strednej odbornej školy Policajného zboru z Pezinka účast'ou na liturgii oslávili Kvetnú nedeľu a s ňou spojený Medzinárodný deň mládeže. Spolu s prítomnými veriacimi sa aktívne zapojili do liturgického slávenia, v rámci ktorého sa ordinár obrátil práve na nich s povzbudivým duchovným príhovorom.

V slávení Kvetnej nedele pokračovali mladí kresťania aj v popoludňajšom programe účast'ou na pobožnosti Krížovej cesty, ktorú pripravili študenti Akadémie policajného zboru pod vedením svojho policajného dekana mjr. PaedDr. ThLic. Ľudovíta Spuchľáka PhD. V rámci stretnutia s mládežou odovzdal ordinár Rábek štyrom príslušníkom policajnej školy z Pezinka pamätňé plakety sv. Šebastiána a sv. Cyrila a Metoda za aktívnu spoluprácu pri zabezpečovaní

a organizácii osláv 10. výročia vzniku Ordinariátu OS a OZ SR.

Súčasťou nedeľného programu bolo aj agapé v pastoračnom centre a priestor dostali aj individuálne rozhovory študentov v uniformách s ordinárom. Slávením Kvetnej nedele vstúpil Ordinariát OS a OZ SR do Veľkého týždňa, ktorý vyvrcholí slávením Veľkonočných udalostí smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista.

Alena Gajdošíková
snímka Ján Mentuz

Prezident Ivan Gašparovič u kardinála Korca a biskupa Viliama Judáka

Nitra 25. marca (TK KBS) - Nitrianskeho emeritného biskupa kardinála Jána Chryzostoma Korca navštívil v pondelok 25. marca 2013 prezident SR Ivan Gašparovič. Spoločne hovorili o spolupráci štátu a cirkvi v prospech obyvateľov Slovenska a o najnovších udalostiach vo Vatikáne, kde sa slovenský prezident stretol s odchádzajúcim i novým Svätým Otcom: „Slovensko, najmä slovenskí veriaci sú vo Vatikáne známi. Potvrdili mi to aj odchádzajúci Svätý Otec aj nový, keď mi povedali, že si vážia Slovákov“, povedal po stretnutí s kardinálom Korcom slovenský prezident. Podčiarkol, že počas osobného stretnutia s Františkom, po jeho inauguračnej svätej omši, ho požiadal o návštevu Slovenska. „Samozrejme, že viem, že ho čaká veľmi náročný nástup do práce. (...) Takže nejaké potvrdenie som nedostal, ale poďakovanie za pozvanie áno,“ dodal prezident.

Ivan Gašparovič sa následne na Nitrianskom hrade stretol s diecéznym biskupom Mons. Viliamom Judákom. Aj v rozhovore s ním sa dotkol aktuálneho vzťahu medzi Katolíckou cirkvou na Slovensku a štátom. Prezident pre Rádio LUMEN v tejto súvislosti povedal, že sa „poďakoval otcovi biskupovi za korektnú spoluprácu“. Biskup Judák s prezidentom Gašparovičom hovoril aj o Cyrilo-metodskom jubileu, ktoré bude mať svoj vrchol 5. júla v Nitre. Obaja vyjadrili presvedčenie, že výročie príchodu svätého Cyrila a Metoda na naše územie bude oslávnené dôstojne. Nitriansky biskup si želá, aby vzťahy medzi Cirkvou a štátom „naďalej boli dobré, aby sme si vzájomne pomáhali pri plnení úloh, ktoré každá z týchto inštitúcií má“.

Prezident Gašparovič si pozrel interiér miestnej katedrály svätého Emeráma, pričom vyjadril potešenie nad finišujúcimi prácami jej obnovy. Podľa prezidenta ide o skvost, ktorý ukazuje našu národnú i kresťanskú históriu.

Miroslav Lyko

Biskupi Slovenska slávil s kňazmi sväte omše Missa chrismatis

Na Zelený štvrtok slávil biskupi na pamiatku ustanovenia služobného kňazstva sväte omše Missa chrismatis so všetkými kňazmi svojich diecéz.

Nitrianska diecéza

Nitra. Približne dvesto kňazov Nitrianskej diecézy sa na Zelený štvrtok predpoludním stretlo okolo jedného oltára so svojim biskupom Mons. Viliamom Judákom, aby spoločne slávil Omšu svätenia olejov. Katedrála – Bazilika svätého Emeráma v Nitre bola teda opäť svedkom obnovenia kňazských sľubov, modlitieb za kňazov, za nové kňazské povolania i povzbudivých slov biskupa na adresu kňazov, diakonov, ale aj rehoľníkov i laických veriacich.

Biskup Judák v homílii povzbudzoval kňazov k svätosti života a k úplnej oddanosti Kristovi: „Nemôžeme sa posväcovať bez toho, aby sme sa neusilovali o svätosť našich bratov a sestier. A nemôžeme sa usilovať o ich svätosť bez toho, aby sme sa najskôr neusilovali o vlastnú svätosť“. Podčiarkol, že čím viac dáva kňaz do stredu Krista a nie seba samého, tým väčšie ovocie napokon prinesie jeho úsilie. Kňazská svätosť podľa slov nitrianskeho biskupa znamená aj to, že „neohlasujeme teórie a súkromné názory, ale vieru Cirkvi, ktorej sme služobníkmi. A to samozrejme neznamená, že by sme za touto vierou nestáli celým svojim životom“. Ako príklad takéhoto postoja uviedol svätých Cyrila a Metoda. „Oni otvorene a verejne učili v to, čo verili a čím ich poverila Cirkev i to, čo zažívali pri osobnom stretnutí s Kristom“, povedal v homílii Mons. Viliam Judák.

Po skončení svätej omše mali kňazi príležitosť na neformálne stretnutie. Do svojich farností odchádzali nielen s posvätenými olejmi, ale aj s pozdravom od biskupa pre zverených veriacich. **Miroslav Lyko**

Trnavská diecéza

Trnava. Na Zelený štvrtok dopoludnia slávil Omšu svätenia olejov v trnavskom katedrálom Chráme sv. Jána Krstiteľa. Vo veriacimi preplnenej katedrále bol hlavným celebrantom svätej omše arcibiskup Mario Giordana, apoštolský nuncius na Slovensku. Spolu s ním koncebrovali biskup Ján Orosch, apoštolský administrátor „sede vacante“, emeriti - arcibiskup Ján Sokol a biskup Dominik Tóth, kňazi biskupskej kúrie, dekan i ďalších vyše sto kňazov Trnavskej arcidiecézy.

Po úvodnom pozdrave hlavného celebranta privítal apoštolský administrátor Ján Orosch v trnavskej Katedrále sv. Jána Krstiteľa apoštolského nuncia na Slovensku, arcibiskupa Maria Giordanu a vyjadril radosť zo skutočnosti, že skrze jeho osobu je Trnava na tejto svätej omši spojená so samotným Svätým Otcem Františkom.

Slávnostnú homíliu predniesol apoštolský nuncius, ktorý na jej začiatku pozval prítomných k zameraniu sa na jadro liturgického slávenia Zeleného štvrtku: „Dnes svoj pohľad upierame na jeden mimoriadny dar, ktorý Kristus svojej Cirkvi zanechal: na kňazstvo, ktoré

reálnym spôsobom pokračuje v uskutočňovaní toho, čo konal On sám – ohlasovať Radostnú zvesť o spásе skrze hlásanie Božieho Slova, a prinášať túto spásu ľuďom cez paschálne tajomstvo, ktoré sa vždy sprítomňuje vo vyluhovaní sviatostí.“

Ako povedal ďalej, tento dar odovzdal Ježiš Kristus apoštolom a cez nich všetkým kňazom. „Veľkosť nášho kňazstva spočíva v tom, že sme od Krista prijali poslanie mať účasť na tomto jeho veľkolepom diele“, preto apoštolský nuncius pozval všetkých prítomných kňazov, aby prijali pozvanie a objavili veľkosť tohto daru ako službu iným a to v pokračovaní Kristovho spásonosného diela v jednote so svojim biskupom.

„Na tento dar, ktorý ste dostali, buďte patrične hrdí. Nebojte sa ani ťažkostí, ktoré sú s tým spojené, dívajte sa hore: Kristus, ktorý vás povolal, je stále s vami a chce vám pomáhať na vašej ceste svojou milosťou. Naozaj sa nebojme, ani keď je to niekedy ťažké: veď Pán nás nikdy neopúšťa“, povzbudil kňazov k vytrvalosti apoštolský nuncius a dodal, že „zlo v boji s dobrom, zvykne narobiť vo svete veľa kriku - len aby ho zničilo. Ale my si buďme istí, že toto dobro nakoniec pretrvá, aj keď sa niekedy zdá, že ťahá za kratší koniec. Je veľa dobrých kňazov, ktorí svoje povolanie prežívajú naozaj v duchu viery. A takých som mal možnosť vidieť aj tu na Slovensku pri návštevách slovenských diecéz a farností. A viem, že aj vo vašej arcidiecéze je mnoho takých, ktorí bez veľkého hľuku, s pokorou a častokrát s veľkými obetami, v duchu viery, bratskej spolupatričnosti, v jednote so svojim biskupom a pod jeho vedením, vykonávajú svoju kňazskú službu“.

Na záver homílie povzbudil apoštolský nuncius všetkých prítomných kňazov ešte raz k vytrvalosti a vernosti sľubom, ktoré zložili do rúk svojho svätiteľa, v čom im bude Kristus – Kňaz vždy pomáhať: „Ostaňte v jednote medzi sebou navzájom, ostaňte v jednote so svojim biskupom i so Svätým Otcem: toto je záruka dobrého naplnenia vášho kňazského poslania. A Pán, Dobrý Pastier, ktorý vás povolal k nasledovaniu, nech vás sprevádza a nech vám v tom pomáha. Zaslúhy jeho vykupiteľského diela nech vo vás bohato prebývajú a nech sa stanú základom všetkých vašich pastoračných aktivít, pre dobro vás samých, i tých, ktorí vám boli zverení.“

Svätá omša pokračovala tradičným spôsobom až do momentu po modlitbe po prijímaní, keď biskup Ján Orosch prešiel spolu s prítomnými biskupmi a dekanmi k bočnému stolíku, na ktorom posvätil pripravené oleje. Dopoldňajšie slávenie Zeleného štvrtku zakončili prítomní biskupi a kňazi v priestoroch Arcibiskupského úradu malým rodinným agapé. **ABÚ v Trnave**

Banskobystrická diecéza

Banská Bystrica. Slávnostnú Omšu svätenia olejov slávil so svojimi kňazmi na Zelený štvrtok 28. marca 2013 aj banskobystrický diecézny biskup Marián

Chovanec. Na začiatku liturgie, ktorá sa konala v Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici o 9.30 hod., privítal kňazov s vyjadrením osobitnej radosti, keďže sa takto všetci v tento kňazský deň stretávajú prvýkrát. V homílii biskup uvažoval nad odpoveďami na otázku: „Aké ovocie od nás kňazov očakáva Kristus?“ Ako povedal diecézny biskup, kňaz má prinášať ovocie v troch zásadných oblastiach: ohlasovať Krista, slúžiť Kristovi a byť verný Kristovi. Pre kňaza sú totiž typické niektoré činnosti, v ktorých ho nikto iný zastúpiť nemôže.

Kňazi si do svojich farností vzali oleje, ktoré biskup požehnal a posvätil a ktoré sa budú používať pri vysluhovaní sviatostí.

Dušan Rončák

Prešovské arcibiskupstvo

Prešov. Slávenie sviatkov Paschy začali kňazi Prešovskej archieparchie v spoločenstve so svojim arcibiskupom a metropolitom Jánom Babjakom SJ, ktorý dopoludnia na Veľký štvrtok predsedal v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove archijerejskej svätej liturgii. Pred jej začiatkom posvätil pätnásť nových antimenzionov. Ide o plátno s vyobrazením Ježiša Krista, v ktorom sú vložené, resp. zašité relikvie. Na každom oltári sa nachádza antimenzion. Na ňom sa slávia sväté liturgie.

V homílii vладыka upriamil pozornosť kňazov a všetkých veriacich na Ježišovu lásku. „Pán sa prihovára apoštolom v nádhernej veľkňazskej modlitbe, v ktorej prosí svojho Otca o jednotu, porozumenie a lásku pre svojich apoštolov a učeníkov. Áno, jemu záleží na každom z nás.“ Ďalej povedal, že „kňaz stráca svoju žiarivú identitu, keď prestáva byť s Ježišom, keď sa prestáva modliť, rozjímať, čítať Sväté písmo.“ Preto kňazom ponúkol niekoľko bodov, ako zostať s Ježišom: Božie slovo, Eucharistia, modlitba časoslova (liturgie hodín), vernosť evanjeliovým radám, pravdivosť kňaza a jeho trvalá formácia.

Počas svätej liturgie posvätil myro – olej, ktorý slúži na udeľovanie myropomazania (sviatosti birmovania).

Na konci liturgickej slávnosti umyl vладыka dvanástim kňazom nohy. Tohto roku to boli kňazi z arcibiskupskej kúrie a noví protopresbyteri. Je to výrečný znak lásky Ježiša Krista k svojim učeníkom, ktorých nazval svojimi priateľmi. Zároveň ním každému, kto v neho verí ukázal, že jeho učeník je ten, kto miluje.

Metropolita Ján poprial kňazom, ich rodinám a veriacim v ich farnostiach požehnané veľkonočné sviatky a poďakoval im, že prišli, aby aj takýmto spôsobom vyjadrili spoločenstvo Cirkvi a jednotu presbyteria so svojim biskupom.

Večer predsedal v katedrále Strastiam, počas ktorých zaznelo 12 evanjelií o utrpení Ježiša Krista.

I. Petrik

Košická eparchia

Košice. Na Veľký štvrtok dopoludnia sa kňazi Košickej eparchie stretli pri slávení božskej liturgie v katedrále, aby tak vyjadrili svoju vďaku za milosť kňazstva a vzájomnú jednotu. V úvode vладыka Milan Chautur, košický

eparcha posvätil antimenziony, t.j. plátna, v ktorých sú zašité relikvie a slúžia sa na nich sväté liturgie. V kázni vладыka upriamil pozornosť na Kristovo gesto pokory a služby pri umývaní nôh učeníkom. Na príklade Svätého Otca Františka aplikoval pokoru a skromnosť pri kňazskej činnosti, ktorá sa prirodzene nezaobíde bez moci. Kňazom však pripomenul, aby moc vysviacky využívali vždy s láskou a tam, kde je to potrebné. Prítom majú byť neustále duchovne spojení s Kristom, bez ktorého prítomnosti pastoračné aktivity zlyhávajú.

Počas sv. liturgie vладыka posvätil aj myro – materiu na vysluhovanie tajomstva myropomazania. Jedinečným úkonom liturgie Veľkého štvrtka je umývanie nôh. Vладыka Milan počas spevu Jánovho evanjelia symbolicky umyl nohy dvanástim kňazom sobranského protopresbyterátu. Ide o sprítomnenie gesta najvyššej pokory, ktoré Kristus ukázal pri konci svojho pozemského života ako odkaz pre všetky obdobia existencie Cirkvi. Bohatú liturgiu ukončilo mnohoľstviu Svätému Otcovi a všetkým rádom duchovenstva i veriacich.

Michal Hospodár

Bratislavská eparchia

Na Veľký štvrtok, 28. marca 2013, predsedal bratislavský eparcha Mons. Peter Rusnák archijerejskej sv. liturgii v Katedrálnom chráme Povýšenia vznešeného a životodarného Kríža v Bratislave za účasti kňazov eparchie. Vo svojej homílii sa vладыka zameril na evanjeliu konkrétne lásku k blížnemu, ktorá patrí k podstate Cirkvi a pre tento svet je jej najviditeľnejším a aj najčitateľnejším znamením. Tak to bolo v prvotných kresťanských spoločenstvách Cirkvi, v ktorých vládol taký duch lásky, o ktorom svet povedal: Pozrite na nich, ako sa milujú.

„Vieme si predstaviť s akou mocou mohli apoštoli vydávať svedectvo o Kristovi, ktorý vstal z mŕtvych, a ktorý žije v ich komunitách, ak mohli svetu s istotou povedať: Pozrite, medzi nami niet núdzných. Snáď nám to aj trochu objasní, prečo sú naše kázne, tak málo účinné.“

Eparcha vyzval kňazov, aby sa nechali preniknúť Božou láskou, ktorá sa zjavila v Kristovi Ježišovi. „On to bol, ktorý umyl svojim apoštolom nohy, neprešiel nevšímavo okolo chorého pri rybníku, on to bol, ktorý sa dotkol malomocného, bolo mu ľúto zástupov a preto ich nakŕmil, on dal rybárom úlovok, a všimol si i takých, ktorí boli chudobní v úplne inom zmysle: Nikodém, Mária z Magdaly, Zachej, i toho, čo bol posadnutý plukom démonov.“

Biskup Rusnák na záver zaželel kňazom požehnaný čas svätého veľkého týždňa, zavŕšený radosťou Kristovej Paschy: „Modlime sa jeden za druhého o svetlo Duha Svätého pri našom pôsobení i za to, aby Božia láska v nás priniesla plody nášho nového kňazského života.“

Ako býva zvykom, pred modlitbou Otče náš vладыka počas sv. liturgie posvätil myro – vzácny voňavý olej, pripravený z tridsiatich troch vonných esencií,

ktorý sa používa pri vysluhovaní sviatosti myropomazania (birmovania), ktorú vo východnom obrade udeľuje kňaz deťom hneď po sviatosti krstu.

Na záver liturgického slávenia sa konal obrad umývania nôh, ktorý je vyhradený vo východnej cirkvi iba biskupovi. Po speve veršových sloh zaznela perikopa z Jánohého evanjelia o umývaní nôh apoštolom pri poslednej večeri, počas ktorej vladyka umýval nohy dvanástim kňazom. Ako poslednému umyl nohy protosynkelovi, o. Vladimírovi Skybovi, ktorý predstavoval apoštola Petra. Po sv. liturgii nasledovalo agapé, ako vyjadrenie bratského spoločenstva kňazov a veria ich so svojim biskupom. Kňazi si nakoniec prevzali myro a rozišli sa do svojich farností na západnom a strednom Slovensku, v ktorých budú sláviť obrady Paschálneho trojdnia. **Stanislav Gábor**

Zelený štvrtok v Ordinariáte OS a OZ SR

Vojenský, policajný, hasičský a väzenský kapláni z celého Slovenska sa stretli v Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave – Krasňanoch s ordinárom OS a OZ SR Mons.

Františkom Rábekom. Počas bohoslužby, pri ktorej si kňazi s biskupom pripomenuli ustanovenie sviatosti služobného kňazstva, ordinár vo svojom príhovore kňazom v uniformách zdôraznil potrebu osobného uvedomovania si svojho kňazského poslania, ako aj potrebu mať zdravé kňazské sebavedomie vyplývajúce z poznania a nasledovania Krista. Nemenej dôležitou bola pre kňazov aj výzva ordinára, aby budovali v rámci Ordinariátu OS a OZ SR spoločenstvo presbyterátu založené na príklade Kristovej lásky a vedomia spoločného poslania.

Počas svätej omše si kapláni obnovili svoje kňazské sľuby a ordinár Rábek požehnal olej katechumenov, olej chorých a posvätil krizmu, ktoré budú spolu s kaplánmi po celý rok používať pri vysluhovaní sviatostí. Počas slávnosti si kapláni s ordinárom spomenuli aj na svojich spolubratov, pôsobiacich vo vojenskej misii na Cypre. Omšou svätenia olejov na Zelený štvrtok sa tak začalo slávenie Veľkej noci aj v Ordinariáte OS a OZ SR. Vo večerných hodinách ordinár Rábek vo vojenskej katedrále celebroidal svätú omšu na pamiatku Pánovej večere. Počas nej symbolicky umyl nohy 12 mužom.

Alena Gajdošíková/snímka Peter Sandtner

Biskup Viliam Judák celebroval eucharistiu Kristovho zmŕtvychvstania

Nitra 31. marca (TK KBS) - Počas tohtoročnej Veľkej noci prijali v nitrianskej katedrále svätého Emeráma krst a ďalšie dve sviatosti pätnásť dospelí katechumeni z rôznych dekanátov diecézy. Sviatosti prijali počas slávenia Veľkonočnej vigílie v sobotu večer z rúk diecézneho biskupa Mons. Viliama Judáka.

Nitriansky biskup celebroidal pontifikálnu svätú omšu vo svojom katedrálnom chráme aj na Veľkonočnú nedeľu. Povzbudil prítomných veriacich k viere v nový život, ktorý priniesol Ježiš Kristus. „Aby aj dnešný človek gniavený rôznymi starosťami a bolesťami uveril, že Bohu záleží na nás a že on pre nás zomrel a vstal z mŕtvych, aby nám ponúkol tento život, ktorý nás obohatí a ktorý bude pre nás aj našou odmenou za všetko, čo sme dobré s Kristom vykonali tu na zemi,“ povedal vo svojom veľkonočnom posolstve biskup Judák.

Nitriansky emeritný biskup kardinál Ján Chryzostom Korec z príležitosti veľkonočných sviatkov pre Rádio LUMEN zdôraznil, že „kresťanstvo bude na skutočnostiach“. A tou podstatnou skutočnosťou je podľa jeho slov Kristovo zmŕtvychvstanie.

Miroslav Lyko

Do 40-dňovej pôstnej on-line iniciatívy sa zapojilo 1840 ľudí

Kláštor pod Znievom 4. apríla (TK KBS) - Do 40-dňovej pôstnej on-line iniciatívy pod názvom 40 dní, ktorá fungovala na rovnomennej internetovej stránke www.40dni.sk, sa tento rok zaregistrovalo 1 840 ľudí vo veku od šesť do 83 rokov. Vyplýva to z vyhodnotenia 4. ročníka projektu, ktorý vypracovala skupina mladých ľudí zo Žilinského kraja.

Úlohou zapojených bolo prežívať pôst aj vďaka spomínanej internetovej stránke, na ktorej bolo veľa dobrých článkov, zamyslenia nad Svätým písmom, svedectvá, kvízy, úlohy na každý deň, ako aj informácie o svätých. Zaregistrovaní mohli klásť otázky rôznym osobnostiam, prečítať si zaujímavé články, zapojiť sa do súťaží a aktivít. Tvorcovia nezabudli ani na najmenších či mladých, ktorým bola venovaná špeciálna sekcia. Mladí dúfajú, že posolstvo stránky prinieslo ovocie tam, kde ľudia potrebovali a ochotne si vyhrnú svoje pôstne rukávy aj budúci rok.

Tím 40 dní online

STRUČNE Z DOMOVA

Arcibiskup Babjak udelil nižšie svätenia bohoslovcov v Prešove

PREŠOV - Prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ udelil v pondelok 25. marca, na sviatok Zvestovania Presvätej Bohorodičky, pred začiatkom archijerejskej svätej liturgie nižšie svätenia. Seminaristi Prešovskej archieparchie Michal Fedin, Peter Fučo, Peter Lazorík, Ľuboš Pavlišinovič, Ján Pavlovský, Martin Snak, Michal Sopko, Peter Šturák a Rastislav Zápach boli prijatí do duchovného stavu a prijali službu svieconosiča, čteca, teda čitateľa Božieho slova, a speváka žalmov. Poddiakonát prijal Metod Zorvan. **Lubomír Petrík**

V Košiciach ukončili týždeň aktivít kampane

Deň počatého dieťaťa

KOŠICE - Desiatky dobrovoľníkov v Košiciach sa spojili do celoslovenskej kampane Deň počatého dieťaťa. Na ôsmich výjazdoch svedčili medzi vyše tri stovkami mladých o hodnote ľudského života od počatia a budovania kultúry života. V centre mesta študenti stredných a vysokých škôl rozдали vyše 5-tisíc bielych stužiek a zozbierali stovky podpisov za iniciatívu „Jeden z nás“. Týždeň vyvrcholil 25. marca 2013 v Seminárnom kostole, kde celebrol svätú omšu košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober. **Dušan Škurla**

Na Veľkonočný pondelok začína púť kňazov po stopách Sedemopočetníkov

NITRA - Na Veľkonočný pondelok začala šesťdňová púť štyridsiatich kňazov Nitrianskej diecézy po stopách svätých Sedemopočetníkov (sv. Cyril a Metod, Gorazd, Naum, Angelár, Sáva, Kliment). Púť kňazov vedie nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. **Miroslav Lyko**

Osobnosti tajnej Cirkvi na Slovensku na Múre nenápadných hrdinov

BRATISLAVA - Silvester Krčméry a Vladimír Jukl, ktorí stáli v minulosti pri zrode sekulárneho inštitútu Spoločenstvo Fatima a stoviek vysokoškolských krúžkov tajnej Cirkvi na Slovensku, sú osobnosti, ktorých mená sú od 25. marca na tabuli Múra nenápadných hrdinov. Múr, ktorý odhalili počas osláv 25. výročia Sviečkovej manifestácie, môžu záujemcovia vidieť v centre mesta vedľa Úradu vlády. Na mieste, kde sídlila ženská rehoľa Sestier sv. Križa, ako aj prvá stredná zdravotnícka škola na Slovensku, vzniká i spomínané múzeum. **František Neupauer**

Výchova v rodine témou konferencie

RAJECKÉ TEPLICE - V dňoch 22. - 23. marca 2013 sa v Rajeckých Tepliciach konal XV. ročník

medzinárodnej konferencie Vyber si život, pod záštitou europoslankyne Anny Záborskej a primátora mesta Petra Dobeša na tému „Výchova v rodine“. **Danka Jacečková**

Poznáme laureátov Ceny Antona Neuwirtha za ochranu života

RAJECKÉ TEPLICE - Maliarka Eva Trizuljaková, manželia Lech a Ewa Kowaleski z Poľska a organizácia Human Life International. To sú tohtoroční laureáti Ceny Antona Neuwirtha za ochranu života. Ocenenie im udelili počas slávnostného večera na koncerte v rámci XV. ročníka konferencie s názvom Vyber si život v Rajeckých Tepliciach. **Danka Jacečková**

Seminár Európske a národné hodnoty vo výchove a vzdelávaní v Trenčíne

TRENČÍN - Od 22. do 23. marca 2013 sa na Dopravnej akadémii v Trenčíne konal celoslovenský seminár kresťanských pedagógov pod názvom „Európske a národné hodnoty vo výchove a vzdelávaní“. **Anna Behulová**

Stretnutie Ježiš uzdravuje v Košiciach

KOŠICE - Koinonia Ján Krstiteľ zorganizovala 23. marca 2013 v Košiciach stretnutie s názvom Ježiš uzdravuje. Podujatie sa nieslo v atmosfére chvál a prednášok, na ktorých sa podieľali aj hostia z Talianska. Súčasťou boli aj modlitby za vnútorné a fyzické uzdravenie. **Silvia Hrinková**

V Spišskej Kapitule zorganizovali workshop aj o rozvoji cirkevnej turistiky

SPIŠSKÁ KAPITULA - Náboženský turizmus bol jednou z hlavných tém workshopu, ktorý pripravili 20. marca v Spišskej Kapitule. Podnikateľom a ľuďom, ktorým záleží na rozvoji cestovného ruchu na Spiši, priblížil význam pútnických miest František Dancák. **Andrea Hradiská**

Vydavateľstvo Slovo medzi nami vydalo novinku

„Môžeš (s)poznať Bibliu“

BRATISLAVA - „Môžeš (s)poznať Bibliu“ - je názov novinky, ktorú v týchto dňoch vydáva vydavateľstvo Slovo medzi nami. Autor Peter Kreeft v nej prístupným spôsobom komentuje všetkých 73 kníh Svätého písma. Svojimi postrehmi navnadí čitateľa k čítaniu dôležitejšej knihy - Biblie.

„Žiť tajomstvá“ je knižná novinka Scotta Hahna a Mike Aquilinu. Kniha je o mystagógii - odhaľovaní tajomstiev, ktoré tvorí vo formácii dozrievajúceho kresťania vrcholnú, poslednú etapu. Sprievodcami v knihe je osem najväčších učiteľov ranej Cirkvi. **P. Rastislav Dluhý, C.Ss.R**